

Revitalizace nábřeží Dřevnice

Nela Burešová

Bakalářská práce

2017

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Nela Burešová**
Osobní číslo: **K14053**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimédia a design – Prostorová tvorba**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Nábřeží Dřevnice**

Zásady pro vypracování:

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÝCH PRACÍ

1. TEORETICKÁ ČÁST

a) Rozbor zadaného prostorového úkolu (viz bod 2.), vymezení jeho problematičnosti: analýza místa, mapové podklady, původní stav, fotodokumentace, vyhodnocení jedinečnosti podmínek a vztahů v prostoru.

Rozsah textu min. 5A4 + mapové a obrazové přílohy.

b) Známé příklady stejných nebo podobných řešení a osobní vyhodnocení pozitiv a negativ pro vlastní inspiraci a užití min. 3 příklady.

Rozsah textu min. 5A4 + obrazové přílohy.

c) Historiografie daného problému. Rozsah textu min. 5A4 + obrazové přílohy.

d) Osobní stanovisko – koncept návrhu (funkce vs. forma vs. účel vs. marketing).

Rozsah textu min. 4A4 + obrazové přílohy.

e) Průvodní zpráva k návrhu popisující zvolená funkční, konstrukční, technická, materiálová a barevná řešení, doporučené výrobní postupy a zhotovitele /min. 3 možnosti /, včetně cenového aproximativu a vedené dokladové části.

Rozsah min. 7A4 + obrazové přílohy.

–FORMA ODEVZDÁNÍ

Minimálně 26 normostran textu + obrazové přílohy ve vazbě minimálně ve standardu UTB.

2. PRAKTICKÁ ČÁST

A) Návrh veřejného prostoru: úlohou může být samostatný a originální návrh výstavního, scénického nebo jiného akčního prostoru nebo drobného architektonického prostoru, případně účelově použitelného prostorového prvku.

Zadání vychází z:

- a. ateliérové nabídky témat
- b. osobního výběru v rámci uvedených tematických oborů – na základě důsledně formulovaného programu s prokazatelně originálním řešením prostorového problému obhájeného před potvrzením zadáním (tištěnou formou 10 stran A4 + obrazové přílohy)
- c. podmínek zadání národní nebo mezinárodní soutěže odpovídající oborově i rozsahem bakalářské práci

Soutěž užšího zadání může být doplněna do standardního rozsahu dalším souvisejícím zadáním, zpracováním detailu atp.

B) Návrh detailu užívaného ve veřejném prostoru: ideálně související se zadáním

A: např. klika, madlo, směrovník, piktogram, systém značek atp.

Pro všechna zadání je požadována konzultace a docházka min. 80% možného času, potvrzené konzultace s externími odborníky min. 3x, vedené v dokladové části.

– FORMA ODEVZDÁNÍ

Rozsah odpovídající architektonické studii nebo rozsahu soutěžního návrhu, výkresová dokumentace v měřítku min. 1:50 a větším, prokázání proveditelnosti potvrzením možných zhotovitelů (min. 2 odborná stanoviska).

A – výkresová část v potřebném rozsahu autorizující návrh: kresebné návrhy možných variant, zpracovaný návrh vybraného a schváleného řešení, barevné řešení, technické a konstrukční řešení, koncept osvětlení atp. dle typu práce a standardních požadavků na dokumentaci pro zhotovení díla. 2x paré A3 vazba minimálně ve standardu UTB s přílohou digitální kopie paré (PDF), min. 2 ks plakát B1 (100 x 70 cm tisk přímo na KAPA desky 3mm) pro účely prezentace díla, model navrženého řešení v měřítku 1:50 a větším (dle typu zadání)

B – výkresová část v potřebném rozsahu pro vysvětlení navrženého řešení, formát min. A3, fotodokumentace, model v měřítku 1:1 včetně barevného řešení resp. odpovídající povrchové úpravy /např. zábradlí > zinkování atp./

Na samostatném nosiči CD-ROM odevzdejte v min. počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK.

Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300dpi, 250mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách.

V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do Portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině a angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Bakalářská práce v rozsahu 26 normostran A4 textu + obrazové přílohy.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/umělecké dílo**

Seznam odborné literatury:

LITERATURA

- 1) GAVENTA, Sarah. New Public Spaces. Londýn: Octopus Publishing Group, 2006. ISBN 184533-134-6.
- 2) GEHL, Jan, GEMZOE, Lars. Nové městské prostory. Brno: ERA, 2002. ISBN 87-7407-233-1.
- 3) LOU, Michel. Light: The Shape of Space: Designing with Space and Light. New York: Wiley, 1996. ISBN: 0471286184.
- 4) MORAN, Nick. Světelný design: pro divadlo, koncerty, výstavy a živé akce. Praha: Institut umění – Divadelní ústav ve spolupráci s Institutem světelného designu, 2010. ISBN 978-80-7008-246-1.
- 5) NEUFERT, Ernst. Navrhování staveb, 2. české vydání, Praha: Consult invest. 2000. ISBN: 80-191486-6-6.
- 6) ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. Veřejné prostory v územně plánovacím procesu. Brno: VUT Fakulta architektury, 2003. ISBN 80-214-2505-9.
- 7) GAVENTA, Sarah. New Public Spaces. 1. vyd. Londýn: Octopus Publishing Group, 2006. 208 s. ISBN 184533-134-6.
- 8) GEHL, Jan a Lars GEMZOE. Nové městské prostory. 1. vyd. Brno: ERA, 2002. 263 s. ISBN 87-7407-233-1.
- 9) ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. Veřejné prostory v územně plánovacím procesu. 1. vyd. Brno: VUT Fakulta architektury, 2003. 143 s. ISBN 80-214-2505-9.
- 10) PKG 2009 Loft Publications INTERIOR DESIGN
- 11) edice DAAB (www.daab-online.com)
- 12) edice LINKS (www.linksbooks.net)

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. arch. Michael Klang, CSc.

Ateliér Prostorová tvorba

Datum zadání bakalářské práce:

1. prosince 2016

Termín odevzdání bakalářské práce:

12. května 2017

Ve Zlíně dne 15. prosince 2016

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

[Signature]
Ing. arch. Michael Klang, CSc.
vedoucí ateliéru

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně 9.5.2017

NELA BUREŠOVÁ
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevdělečně zveřejňuje bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy. Vysoká škola disertační práce nezveřejňuje, byla-li již zveřejněna jiným způsobem.

(2) Bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

(4) Vysoká škola může odložit zveřejnění bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce nebo jejich částí, a to po dobu trvání překážky pro zveřejnění, nejdéle však na dobu 3 let. Informace o odložení zveřejnění musí být spolu s odůvodněním zveřejněna na stejném místě, kde jsou zveřejňovány bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, jíž se týká odklad zveřejnění podle věty první, jeden výtisk práce k uchování ministerstvu

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní vnitřní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihledne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá návrhem revitalizace nábřeží Dřevnice ve Zlíně.

Cílem práce bylo vytvořit objekt s přidanou hodnotou tak, aby lákal k trávení volného času na nábřeží řeky Dřevnice. Navrhnout zajímavé, konstrukčně funkční a cenově dostupné řešení.

Klíčová slova:

Nábřeží, exteriér, Dřevnice, řeka, břeh, cyklostezka, děti, herní aktivity, volný čas

ABSTRACT

This bachelor thesis deals with the design of revitalization embankment Dřevnice in Zlín. The priorities of the thesis was to create an object with value-added ability to attract the leisure on the river Dřevnice. Suggest interesting structurally functional and resonably priced solution.

Keywords:

Embankment, exterior, Dřevnice, river, bank, bicycle path, children, gaming activities, leisure

Na tomto místě bych chtěla poděkovat vedoucímu ateliéru Prostorové tvorby a této práci Ing. Arch. Michaelu Klangovi, CSc., za cenné rady a zkušenosti, které mi pomohly při tvorbě bakalářské práce a po dobu studia.

Dále bych ráda poděkovala Ing. Arch. Kamilu Koláčkovi za pomoc při řešení praktické části projektu.

V neposlední řadě bych ráda poděkovala svým rodičům a přátelům za podporu a pomoc.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	11
I. TEORETICKÁ ČÁST	12
1 ZLÍN	13
1.1 Historie města	13
1.1.1 Do roku 1894.....	13
1.1.2 Baťova éra.....	13
1.1.3 Budování socialismu.....	14
1.1.4. Současnost.....	14
1.1.5 Baťovo město.....	15
1.1.6 Vodovod.....	16
2 DŘEVNICE	16
2.1 Historie	16
2.1.1 Od válečného provizora k systematictějším snahám o konsolidaci.....	17
2.2 Fotodokumentace	18
3 ANALÝZA MÍSTA, PROBLEMATIKA MÍSTA A SOUČASNÝ STAV	24
3.1 Analýza místa	24
3.1.1. Širší vztahy a stávající stav.....	24
3.1.2 Koncept návrhu.....	24
3.2 Stavby v okolí	25
3.3 Fotodokumentace	25
4 PODOBNÁ ŘEŠENÍ A REALIZOVANÉ NÁVRHY	28
4.2.1 Vltavská nábřeží v Praze.....	28
4.2.1.1 Rašínovo nábřeží.....	29
4.2.1.2 Masarykovo nábřeží.....	30
4.2.1.3 Smetanovo nábřeží.....	31
4.2.1.4 Dvořákovo nábřeží.....	32
4.2.1.5 Nábřeží Ludvíka Svobody.....	32

4.2.1.6 Rohanské nábřeží.....	33
4.2.1.7 Malostranské nábřeží.....	34
4.2.1.8 Bubenské nábřeží.....	34
4.2.1.9 Holešovické nábřeží.....	34
4.3 Nábřeží ve světě.....	34
4.3.1 Quai d'Orsay.....	34
4.3.1.1 Historie.....	35
4.3.1.2 Významné budovy.....	35
4.3.2 Lublaň (Ljubljana).....	35
4.3.3 Řeka Rhône.....	36
4.3.4 Zadar.....	37
II. PRAKTICKÁ ČÁST	38
5 OSOBNÍ STANOVISKO - VÝVOJ PRÁCE A KONCEPT NÁVRHU.....	39
6 MATERIÁLY.....	39
6.1 LAVIČKY.....	39
6.2 HERNÍ PLOCHY.....	40
6.2.1 Balanční desky.....	41
6.2.2 Pískoviště.....	42
6.2.3 Twister.....	42
6.2.4 Houpací talíře.....	43
6.3 HERNÍ PRVKY.....	43
6.3.1 Tunelová prolézačka.....	43
6.3.2 Balanční bloky.....	44
6.3.3 Lanová prolézačka.....	44
6.3.4 Plastika ryby.....	45
6.4 Nátěry.....	45
6.5 Povrchy.....	46
7 TECHNICKÉ ŘEŠENÍ OBJEKTU.....	46
7.1 ÚČEL A UMÍSTĚNÍ OBJEKTŮ.....	46
7.2 PRŮVODNÍ ZPRÁVA.....	47
7.2.1 Identifikační údaje.....	47
7.2.1.1 Údaje stavbě.....	47
7.2.2 Údaje o území.....	48
7.3 SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA.....	48
7.3.1 Popis a zhodnocení území.....	48

7.3.2 Popis navrhované změny využití území.....	48
7.3.3 Řešení vegetace.....	49
7.4 VÝKRESOVÁ DOKUMENTACE.....	49
7.4.1 Detaily konstrukce.....	50
7.4.2 Balanční desky.....	51
7.4.3 Tunelová prolézačka.....	52
7.4.4 Pískoviště.....	53
7.4.5 Balanční bloky.....	53
7.4.6 Twister.....	54
7.4.7 Lanová prolézačka.....	55
7.4.8 Houpací talíře.....	56
7.4.9 Plastika ryby.....	56
7.5 LAVIČKY.....	57
8 SKICY.....	58
ZÁVĚR.....	65
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	66
REFERENCE.....	68
SEZNAM PŘÍLOH.....	69

ÚVOD

Ve své bakalářské práci se zabývám revitalizací nábřeží řeky Dřevnice ve Zlíně. Toto téma jsem si vybrala, protože s problematikou nábřeží se potýkám každý den. Svůj návrh jsem nakonec pojala hravější formou, než jsem zamýšlela původně. Cílem projektu je najít řešení, které efektivním a ekonomicky nenáročným způsobem zatraktivní tuto lokalitu převážně pro děti, také pro další obyvatele a návštěvníky města Zlín.

V teoretické části se věnuji popisu města Zlín, historií Dřevnice a analýzou místa, které jsem zvolila pro svůj návrh. Zaměřila jsem se na menší objekty, které by nenarušovaly dojem a zároveň poskytly nábřeží přidanou hodnotu. Vybranou lokalitou, u které se nachází Základní škola, je Havlíčkovo nábřeží.

V praktické části se soustředím na samotný projekt. Řeším jednotlivé aspekty a problematiku a snažím se dojít k řešení. Mým cílem je vytvořit ucelenou a realizovatelnou práci.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ZLÍN

Tato kapitola se věnuje lokalitě města Zlín a nábřeží Dřevnice, na kterém je projekt bakalářské práce umístěn.

1.1 Historie města

Zlín (v letech 1949–1990 Gottwaldov) je statutární město na východě Moravy. Leží v údolí řeky Dřevnice na rozhraní Hostýnských a Vizovických vrchů. Je centrem Zlínského kraje a má přibližně 75 tisíc obyvatel.

1.1.1 Do roku 1894

První písemná zmínka o osadě Zlín pochází z roku 1322, kdy jej koupila královna Eliška Rejčka a věnovala brněnskému klášteru. Zlín byl řemeslnicko-cechovním střediskem okolního valašského osídlení. Městská práva dostal v roce 1397 – patřilo mezi ně právo pořádat trhy, vařit pivo, i právo hrdelní.

Za třicetileté války se obyvatelé Zlína účastnili valašského protihabsburského povstání. V roce 1622 byl vypálen zlínský zámek a okolní stavení a statky zplundrovány.

Město se v 19. století nacházelo na rozhraní tří moravských národopisných oblastí Valaška, Slovácka a Hané. Nejbližše mělo svým charakterem k Valašsku. Až do konce 19. století se Zlín příliš nelišil od jiných malých valašských středisek, např. sousedního města Vizovice.

Zlín byl sídlem panství. Další panské sídlo se nacházelo v tehdy samostatném městečku Malenovice, které je dnes městskou částí Zlína. Zlínské panství vystřídal řadu majitelů – k těm známějším patří Šternberkové v době předhusitské, Tetourové v 15. – 16. století, Rottalové po třicetileté válce, později Szerenyové a Brettonové. Posledním vlastníkem zlínského zámku, který byl centrem panství, se stal brněnský továrník Leopold Haupt, od kterého jej odkoupilo město Zlín v r. 1929.

Po zřízení okresů v roce 1850 byl Zlín přičleněn k soudnímu okresu Napajedla a politickému okresu Uherské Hradiště. V 19. století počet obyvatel nepřesáhl 3000.

1.1.2 Baťova éra

Pro další rozvoj města je velmi důležitý rok 1894, kdy zde založil svou obuvnickou firmu podnikatel Tomáš Baťa. Během následujících 25 let (během nichž několikrát zkrachoval) vybudoval prosperující a rychle rostoucí podnik. Díky této skutečnosti se do města přistěhovalo hodně obyvatel, především z chudého Valaška, ale i ze Slovácka, Hané a vzdálenějších oblastí Československa. S rozvojem Zlína zároveň docházelo k pozvolnému ukončení masivního valašského vystěhovalectví do Texasu.

Baťově továrně pomohla I. světová válka, kdy byl důležitým dodavatelem obuvi pro rakouskou armádu. Vítězně se popral s hospodářskými krizemi v letech 1922–23 a 1929–33 a vypracoval se v největšího světového výrobce obuvi se závody a prodejny v mnoha desítkách zemí světa. V letech 1910–1938 se počet obyvatel zvýšil z 12 912 na 34 348.

Po roce 1926 se Zlín stal moderním městským centrem. Tomáš Baťa pozval do Zlína mnoho renomovaných architektů (například Le Corbusiera), a tak se město změnilo v aglomeraci plnou funkcionalistické architektury. Rostly kolonie typických „baťovských“ staveb – rodinných domků, ale také výškových domů. Nejproslulejší stavbou z té doby je 77,5 m vysoký mrakodrap „Jednadvacítka“ – tehdejší sídlo ředitelství firmy Baťa. Tato budova byla vystavěna v letech 1937–38 podle projektu architekta Vladimíra Karfíka a kromě mnoha pokročilých technických řešení (šestnáctipatrový železobetonový skelet postavený za 160 dní, centrální klimatizace s ovládáním v jednotlivých kancelářích) je známá hlavně „pojízdnou“ ředitelskou kancelář v jednom z výtahů (s telefonem a tekoucí vodou!). V době vzniku to byla druhá nejvyšší necírkvní stavba v Evropě. Město tehdy několikrát navštívil i prezident Československa Tomáš Garrigue Masaryk.

Tomáš Baťa zastával od roku 1923 až do své smrti při letecké havárii v r. 1932 úřad starosty Zlína a cílevědomě budoval moderní město „pro 50 000 obyvatel“. Neorientoval se jen na svou továrnu a bydlení pro dělníky, ale i na obchodní a dopravní síť, služby, kulturní a sportovní vyžití obyvatel. Mnohé budovy tehdy postavené se pyšily přívlastkem „nej“: např. největší obchodní dům, největší hotel, největší kino (pro 2 500 sedících diváků!), všechno bráno „na východ od Frankfurtu“. Je obdivuhodné, že takovéto budovy vznikaly v relativně malém městě, a ne v metropolích jako Vídeň či Berlín. Zlín třicátých let je dodnes považován za „architektonický zázrak“ a živou učebnici funkcionalismu. Bohužel, řadu dalších plánů překazila válka (např. dostavbu centrálního zlínského Náměstí Práce, železnici Praha–Zlín–Košice nebo dálnici Praha–Zlín, ke které na Zlínsku existuje několik torz mostů).

1. října 1935 vznikl podle vládního nařízení č. 104/1935, „kterým se v zemích České a Moravskoslezské provádějí změny obvodů některých okresních úřadů,“ nový politický okres Zlín a město se tak stalo okresním městem.

Za druhé světové války, v roce 1944, bylo město bombardováno. Již v roce 1945 byly Baťovy závody znárodněny.

1.1.3 Budování socialismu

Od 1. ledna 1949 bylo město v souvislosti s připojováním dalších obcí přejmenováno na Gottwaldov podle prvního komunistického prezidenta Československa Klementa Gottwalda.

Po roce 1968 začala výstavba největšího zlínského sídliště Jižní Svahy, které bylo dokončeno až v 80. letech. Dnes zde žije přes 25 000 lidí.

Baťovy závody pokračovaly ve výrobě obuvi pod názvem Svit.

1.1.4. Současnost

V prosinci 1989 navštívil Gottwaldov Tomáš Baťa mladší a bylo rozhodnuto o navrácení původního názvu Zlín, k čemuž došlo k 1. lednu 1990. Od 24. listopadu 1990 je Zlín statutárním městem.

V 90. letech docházelo ve městě k rozvoji soukromého podnikání (zlínský region tehdy měl nejvíce podnikatelů na počet obyvatel, ale zároveň také zanikly některé významné průmyslové závody (Svit, ZPS) i řada menších podniků (mlékárna Lacrum, jatky). Ve městě, které bylo dříve centrem obuvnického průmyslu, se dnes výrobou obuvi zabývá jen hrstka firem s několika stovkami zaměstnanců. Významně negativní vliv mělo také rozdělení Československa: Zlínsko se z centrálního regionu stalo příhraniční oblastí, obchod a doprava směrem na východ prudce poklesly, a v celém regionu prudce vzrostla nezaměstnanost.

V současné době je však nezaměstnanost ve Zlíně pod celostátním průměrem. V roce 2010 bylo město napojeno na dálniční síť prostřednictvím rychlostní silnice R55 (od roku 2016 jako dálnice D55).

V roce 2001 byla založena Univerzita Tomáše Bati (má přes 10 000 studentů a je jedním z největších zaměstnavatelů ve městě) a vznikl samosprávný Zlínský kraj.¹

1.1.5 Baťovo město

Tomáš Baťa byl globální podnikatel. Ve svém úsilí stát se globálním lídrem v oblasti výroby obuvi, jeho společnost vytvořila celou říši satelitních měst pro výrobu obuvnictví kde městské plánování a architektura následovala příklad daného modelu Zlína. Technologie byla exportována spolu se způsobem života. Při expanzi do nových teritorií po celém světě, Baťa přivítal roli modernizátora, prodávat nejen obuv, ale i příslib bohatství a prosperity.

Bylo to to samé moderní pojetí prostoru, založené na myšlence, která dala architektům a projektantům pravomoc navrhnout, definovat a kontrolovat územní rozvoj.

Posun v perspektivě může být identifikován v rámci diskurzu 20. století architektonické a urbanistické modernity: společný příběh vlivů a vývozu západního městského plánování a architektonických modelů na určitých lokalitách (zejména kolonie), byly nahrazeny jiným druhem reflexe. Místa jsou již popsány jako slepá místa, která mají být civilizována, spíše se odráží v jejich sociálních a prostorových konfliktech a napětí, ve kterých jsou vloženy dvojí procesy modernizace a destrukce. Jako takový, může být tento přístup vhodný pro urbanistické studie na Baťových měst, neboť tato společnost se provozuje v široké síti vzájemných vztahů.²

¹ ¹ Wikipedia [online], Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Zlín>

² ² Edited ŠEVEČEK, Ondřej and JEMELKA, Martin, Company Towns of the Baťa Concern, History – Cases – Architecture, Franz Steiner Verlag, ISBN 978-3-515-09915-8

1.1.6 Vodovod

Město Zlín se rozkládalo na území s nevhodnými hydrogeologickými poměry, což se velmi záhy po nástupu procesu industrializace – a jím generovaného urbánního růstu – projevovalo zvyšujícím se nedostatkem kvalitních a zdravotně nezávadných zdrojů pitné vody. Obyvatelé města byli odkázáni z velké části na vodu získávanou z převážně nevyhovujících soukromých a veřejných studní. Užitečnou vodu brali lidé povětšinou přímo z řeky Dřevnice či četných zdejších potoků a potůčků (stálý přítok vody měly kromě řeky Dřevnice především její přítoky Janušnice, Kudlovský potok, Jaroslavický potok, Pasecký potok, potok Březinka a potok Štáky). Není proto divu, že otázka zásobování obce vodou zaměstnávala komunální politiku již v letech před první světovou válkou.

Vážná situace v zásobování vodou si vyžádala v těchto letech i tak nevyhovující řešení, jakým byl užitkový vodovod pro nově budované zahradní čtvrti Zálešná a Padělky, kde byla odebírána povrchová voda přímo z řeky Dřevnice. Vodovod byl budován v letech 1926 a 1927. Čerpací stanice byla zřízena u mostu přes říčku Janušnici a čerpala vodu z řeky bez jakékoli úpravy přímo do potrubí.³

2 DŘEVNICE

2.1 Historie

Řeka Dřevnice pramení v rozsáhlých lesích Hostýnských vrchů v nadmořské výšce 551 m. Délka po soutok s řekou Moravou činí 42,3 km, u soutoku má nadmořskou výšku 182 m. Její větší přítoky jsou Trnávka, Všeminka, Lutoninka, Obůrek, Ostratky, Frýštácký potok a Racková. Spolu s mnoha dalšími potůčky tvoří přírodní komunikace či žilnatinu celého povodí o rozloze 434,6 km².

Pramen Dřevnice se nachází asi 3,5 km severním směrem od obce Držková v místě zvaném Kotáry. Od pramene teče jako drobná bystřina hlubokým lesnatým údolím, které vytvořila erozivní činností v měkkých flyšových horninách. Postupně vytváří kamenitá koryta nádrže, tůň, vodopády, meandry, hliněné stěny, bahnité a písčité nánosy, sesuvy a zátarasy. Dřevnice se v oblasti Hostýnských vrchů reguluje sama, člověk upravil pramen a pak téměř nezasahoval. U obce Držková má charakter širšího potoka. Dále teče jižním směrem přes obec Kašava směr na Slušovice.

³ ŠEVEČEK, Ondřej, Zrození Bařovy průmyslové metropole, Továrna, městský prostor a společnost ve Zlíně v letech 1900-1938, 2009 Buhmír NĚMEC – VEDUTA, nakladatelství a vydavatelství, ISBN 978-80-86829-42-5, 2009 Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta, ISBN 978-80-7368-678-9

Svou mohutností, ukázala vybudovaným vodním dílem Slušovice. Velké umělé jezero dýchá nostalgií, má charakter horské široké řeky. Vodní dílo je rezervoárem pitné vody pro města Slušovice a Zlín, plní protipovodňovou ochranu, zajišťuje minimální průtok pod nádrží a slouží pro výrobu elektrické energie. Je zde zákaz vstupu za účelem ochrany zdroje pitné vody. Dále řeka protéká městem Slušovice směrem k obci Lípa. Mezi těmito sídelními útvary se nachází intenzivní zemědělská krajina. Přesto zde převažuje její přirozený charakter. Můžeme vidět zákruty, štěrkové a bahnité nánosy a kolmé hliněné stěny. Také se v těchto místech šíří nepůvodní druhy rostlin.

U obce Lípa se řeka stáčí západním směrem k obci Želechovice nad Dřevnicí. Zde jsou provedeny větší protierozní úpravy, jako je zpevnění břehu kamenem, stavby jezů a pomístně srovnání dna řeky. Dále protéká hustě zastavěným územím města Zlína a Otrokovic. Řeka zde má vymezený zregulovaný koridor. Její regulace začala po velké povodni roku 1919, začala od soutoku s Moravou a po etapách pokračovala do roku 1939 po Zlín Příluky. Bylo provedeno napřimění toku, zasypání meandrů, srovnání a prohloubení koryta, výstavba jezů, svahování a zatravnění břehů. V západním okraji Otrokovic se jako levostranný přítok vlévá do řeky Moravy, kde se mísí ve větší koktejl řek (Morava, Bečvy). Splyne, ale nezanikne.

V některých částech může způsobit povodně a tím značné škody na majetku a na psychice lidí. V roce 1997 se podílela na rozsáhlé povodni v Otrokovicích. V následujících letech byly realizovány protipovodňové stavby a to v Otrokovicích a místních částech Zlína Lůžkovicích a Přílukách. Vybudovaly se protipovodňové zdi či valy.⁴

2.1.1 Od válečného provizora k systematictějším snahám o konsolidaci

První světová válka zastihla Zlín jako vyprofilované středisko lehkého obuvnického průmyslu. Po válce bylo na území obce realizováno několik důležitých veřejných podniků. Pro klidný a nerušený stavební rozvoj města mělo stěžejní význam v první řadě zahájení regulačních prací na řece Dřevnici. Dřevnice měla tehdy ještě charakter bystřiny, která pravidelně v době jarních a podzimních velkých vod ohrožovala majetek obyvatel záplavami. Velká povodeň v roce 1919 zapříčinila dokonce zbourání 27 obytných domů. Soustavná regulace říčního toku se začala provádět – přes četné aktivity městské samosprávy v tomto směru již v letech před první světovou válkou – až v roce 1919. Regulace Dřevnice nebyla prováděna postupně od ústí k hornímu toku, ale vždy v úsecích, které potřebovaly úpravu nejakutněji. V letech 1919 – 1925 proto byla jako první provedena regulace řeky v městské trati ve Zlíně. V roce 1926 následoval úsek Zlín-Příluky. Ve stejné době byly regulovány rovněž potoky Kudlovský a Hraniční. V letech 1931-1933 byla rekonstruována výustní trať Dřevnice v Baťově a tamtéž byl upraven i úsek řeky mezi železničním a silničním mostem.

⁴ GIRGEL, Michal. Zastavení u Dřevnice, 2014, Z STUDIO, spol. s r. o., ISBN 978-80-260-6132-8

Roku 1933 byl regulován tok řeky v trati Zlín-Prštné a celých pět následujících let si vyžádaly práce na úseku Louky-Prštné. Od roku 1933 do roku 1939 se pracovalo rovněž na úpravách břehů v trati Malenovice-Tečovice. Značných nákladů si vyžádaly práce na úpravách Frýštáckého a Kudlovského potoka. Na prvním byla vybudována velká přehradní nádrž v letech 1932-1938 nákladem asi 12 000 000 Kč, na druhém, menším, nádrž v letech 1931-1932 za 800 000 Kč. Všechny tyto regulační práce, které ovšem v námi sledovaném období zdaleka nekončily, výraznou měrou přispívaly k povznesení úrovně a bezpečnosti života v celém povodí řeky Dřevnice a zajistily nerušené a plynulé pokračování budovatelských prací na jednom z největších stavenišť v meziválečném Československu, baťovském Zlíně.⁵

⁵ ŠEVEČEK, Ondřej, Zrození Baťovy průmyslové metropole, Továrna, městský prostor a společnost ve Zlíně v letech 1900-1938, 2009 Buhumír NĚMEC – VEDUTA, nakladatelství a vydavatelství, ISBN 978-80-86829-42-5, 2009 Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta, ISBN 978-80-7368-678-9

2.2 Fotodokumentace

Obr. 1: Brod u Příluku, téměř vyschlá řeka

Obr. 2: Dřevěný práh

Obr. 3: Zlín, stavba lávky

Obr. 4: Lávka mezi Zálešnou a Podvesnou, snímek z roku 1940

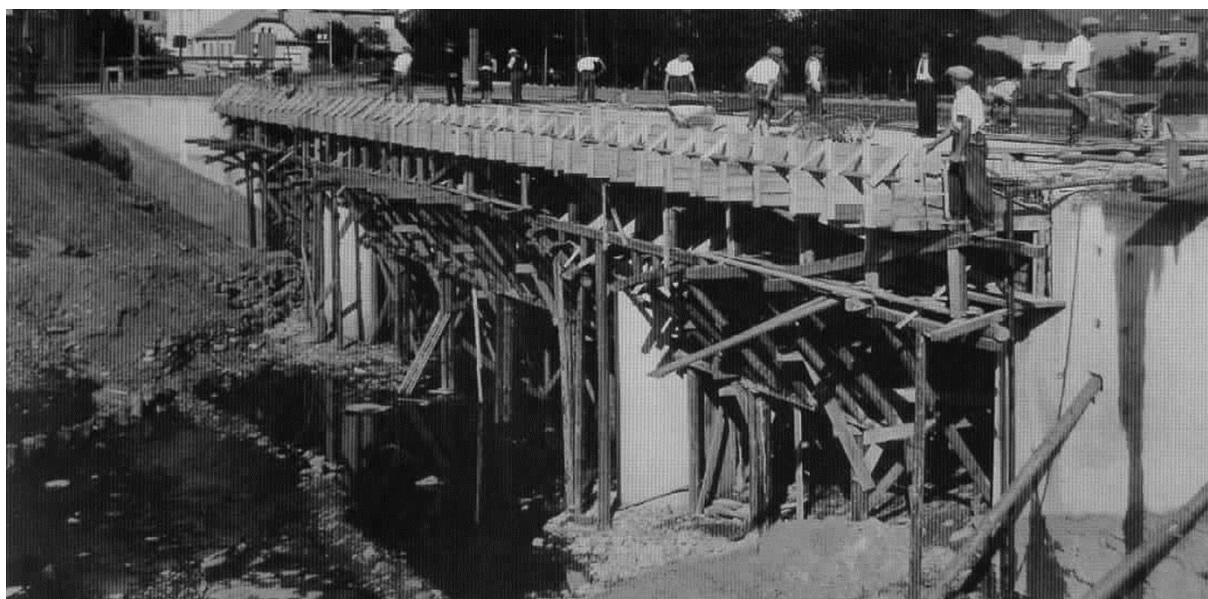
Obr. 5: Stavba jezu mezi Zálešnou a Podvesnou

Obr. 6: Přítok Januštice (Frýštácký potok)

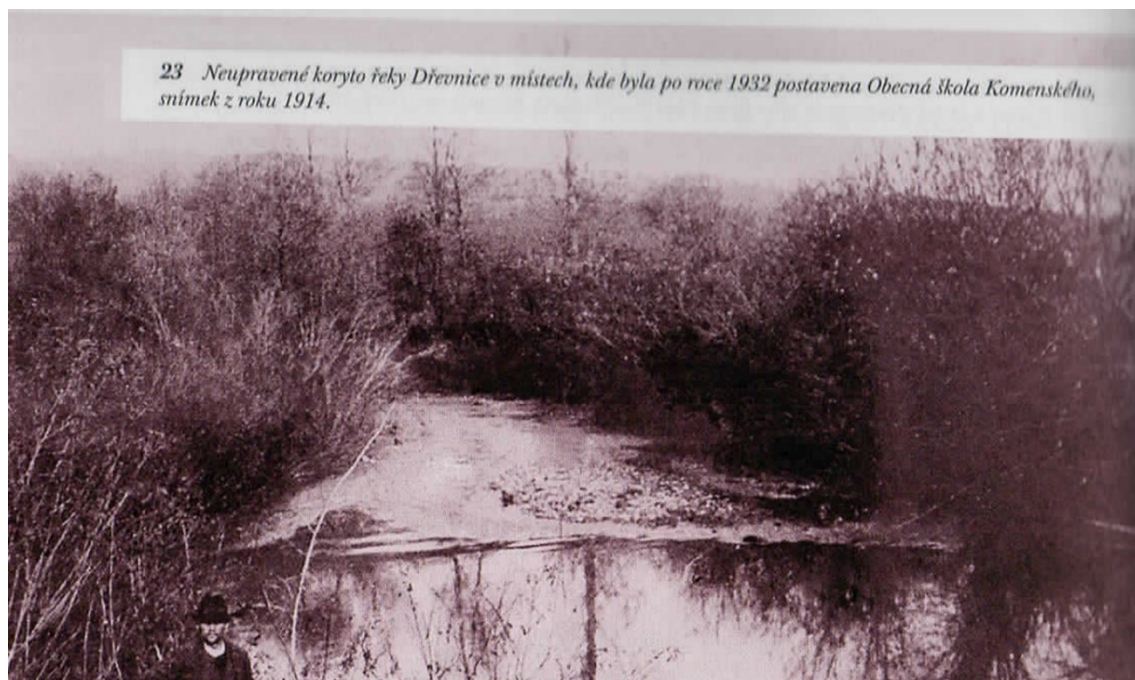
Obr. 7: Starý dřevěný most na Čepkově (1906-1910)

Obr. 8: Stavba mostu na Cigánově (Řehák)

Obr. 9: Most na Cigánově (1940)

Obr. 10: Neupravené koryto řeky Dřevnice v místech, kdy byla po roce 1932 postavena Obecná škola Komenského, snímek z roku 1914

Obr. 11: Povodeň ve Zlíně v roce 1919. Na snímku je zobrazeno zaplavené okolí zlínského vlakového nádraží

3 ANALÝZA MÍSTA, PROBLEMATIKA MÍSTA A SOUČASNÝ STAV

3.1 Analýza místa

3.1.1. Širší vztahy a stávající stav

Na úvod je třeba říci, že nábřeží řeky Dřevnice ve Zlíně je možno pojmout mnoha způsoby. Vzhledem k tomu, že limitující věci nejsou přesně určeny (například chybějící cyklostezka, vyřešená doprava po nábřežích, společenské sezení na nábřeží v návaznosti na konkrétní společenskou aktivitu, tedy obslužné soukromé zařízení, sportoviště, dětská zařízení, atp.) je umístování klidových, relaxačních, sportovních a společenských zařízení v současné situaci víceméně záležitostí citu architekta.

Pokud by návrh měl vycházet z konkrétních podmínek, které tvoří návaznost na situaci v určeném místě, pravděpodobně by se musel provést konkrétní detailní průzkum, který by zahrnoval co nejvíce faktorů (např. sociologický průzkum, průzkum obchodů, podnikatelských, sportovních a dalších aktivit), které by zahrnovaly propojenosti celého Zlína.

Je třeba podotknout, že na Benešově nábřeží je vidět snaha o jakési doplnění zeleně. Můj názor je, že těchto pár stromů dojem příliš nezlepší a proto si myslím, že je třeba tuto zeleň řešit radikálněji.

Co se týče samotných lávek a mostů, které spojují oba břehy, je třeba, aby nepůsobily tyto lávky jako typizovaná stavba. Měly by se aspoň trochu odlišit. Minimálním řešením by byla třeba barva (nejen modrá, ale i červená, oranžová, žlutá, atd.)

V našem případě budu vycházet z lokálního průzkumu, který jsem si vytvořila jako jakýsi poklad pro mou studii. Tento průzkum jsem zahrнула do níže uvedených materiálů.

3.1.2 Koncept návrhu

Zadaný prostor zahrnuje celkem tři nábřeží – Tyršovo, Fügnerovo a Havlíčkově nábřeží. V těchto úsecích je situováno celkem pět pěších lávek, které jsou postupně rekonstruovány nebo nahrazovány novými a čtyři silniční mosty. Řešený prostor se nachází na Havlíčkově nábřeží, začátkem je soutok říčky Januštice a řeky Dřevnice.

V současné době není nábreží jako odpočinková zóna využíváno plnohodnotně, slouží především pro cyklisty a bruslaře. Pěšími je pro krátké zastavení využíváno v tomto úseku nábreží několik kusů jednoduše, náhodně osazených laviček, málo odpadkových košů, chybějí zde stojany na kola, mola, vyhlídky na řeku...

Základním bodem mého návrhu bylo vytvořit přidanou hodnotu tohoto místa. Vzhledem k vybranému úseku na Havlíčkově nábreží, kde se nachází Základní škola, jsem se snažila do prostoru nábreží vhodně začlenit a navrhnout herní aktivity pro děti, které se hlavně v těchto místech pohybují. Zahrnula jsem také sadovnické úpravy v tomto místě.

3.2 Stavby v okolí

Má bakalářská práce se věnuje revitalizaci Havlíčkova nábreží ve Zlíně. Tento úsek následuje po Tyršovém a Fügnerovém nábreží. Druhý břeh Havlíčkova nábreží se nazývá Benešovo nábreží. Začíná u soutoku říčky Janušnice s řekou Dřevnicí. Na břehu se nalézá Základní škola Komenského. Havlíčkově nábreží pokračuje podél Baťově nemocnici.

3.3 Fotodokumentace

Obr. 12: Soutok Dřevnice s Frýštáckým potokem (Janušnice)

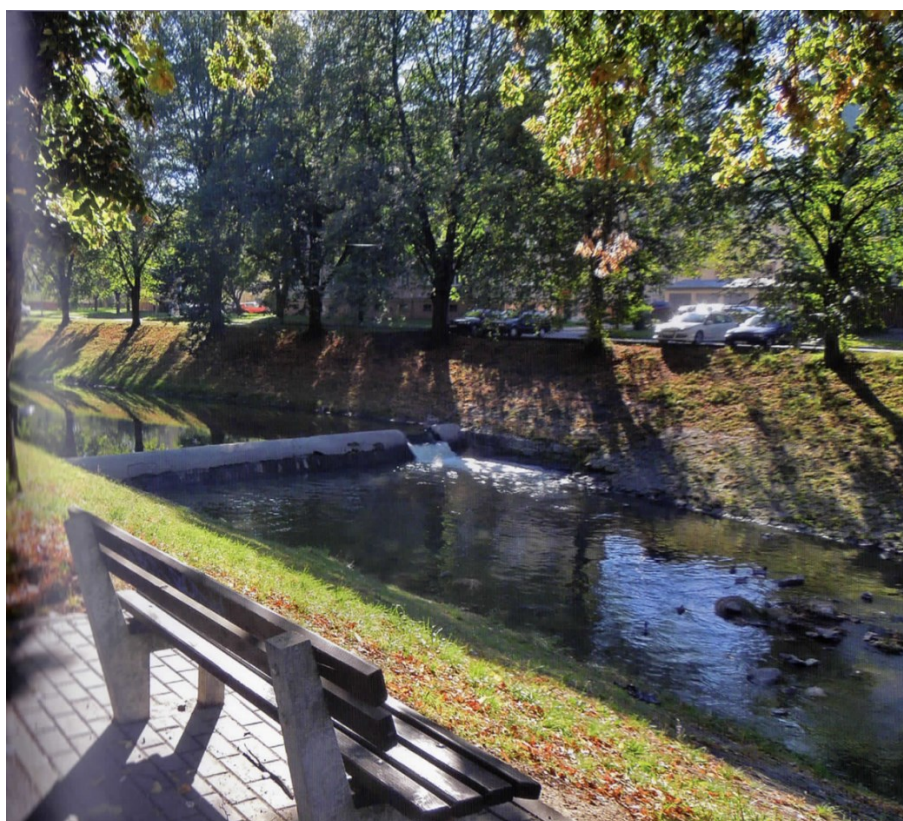
Obr. 13: Bývalá lávka mezi Zálešnou a Podvesnou

Obr. 14: Stará lávka poblíž jezu

Obr. 15: Nově postavená lávka

Obr. 16: Splav na Benešově nábřeží

4 PODOBNÁ ŘEŠENÍ A REALIZOVANÉ NÁVRHY

4.1 Slavná nábřeží

4.2 Nábřeží u nás

4.2.1 Vltavská nábřeží v Praze

Vyvýšená zpevněná nábřeží kolem Vltavy v Praze byla budována postupně, zejména jako ochrana před povodněmi. Přestavba pobřežních oblastí způsobila, že v blízkosti řeky se nedochovaly původní osady ani mnoho z původních středověkých městských staveb. Prvním pražským kamenným nábřežím bylo Františkovo (dnešní Smetanovo) nábřeží, postavené v letech 1841–1845 mezi Karlovým mostem a tehdy novým řetězovým mostem císaře Františka I. Většina pražských nábřeží byla dobudována do prvního desetiletí 20. století.

Obr. 17: Nejstarší pražské nábřeží (dnes Smetanovo) v roce 1867

Pravý břeh

Od Jarova přes Závist a Komořany až k Modřanům má pravý vltavský břeh sice regulovaný, ale relativně přírodní charakter, podél řeky vede železniční trať od Vraného, v části úseku i cyklostezka. V úseku Vrané – Jarov – Zbraslav byla pravobřežní silnička vybudována občany Vraného v rámci akce Z v letech 1962–1969. V úseku od Modřan do Braníku nese pobřežní cyklostezka název Vltavanů, v dalším úseku k Podolí Pobřežní cesta (od roku 1938).

Železniční a tramvajová trať jsou využity ve funkci protipovodňových zdí či valů. Modřanská ulice vede sice v Braníku a Podolí souběžně s řekou, ale oddělena pásem s průmyslovými i rekreačními objekty.

4.2.1.1 Rašínovo nábřeží

Rašínovo nábřeží pokračuje za tunelem přes Výtoň, kde jej nadchází železniční most, přes Palackého náměstí, kde z něj odbočuje Palackého most, až na Jiráskovo náměstí, do nějž ústí Jiráskův most. Po většině délky je samotná nábřežní komunikace doplněna ještě náplavkou, po níž je značena cyklistická trasa a některá místa slouží též jako přístaviště. Nábřeží je zde také dopravní tepnou s provozem tramvají a nábřeží i náplavka slouží jako vycházková promenáda.

Úsek od vyšehradské skály k Palackému náměstí byl ve zvýšeném nábřeží přebudován začátkem 20. století, předtím vedla podskalská nábřežní cesta zhruba v linii dnešní Podskalské a Gorazdovy ulice. Po vybudování nábřeží a po dokončení vyšehradského tunelu v roce 1905 byl tento úsek připojen k Vyšehradskému nábřeží (jeho podolská část však byla roku 1906 přejmenována na Libušino nábřeží). Od roku 1919 se jmenoval Podskalské nábřeží. Od roku 1924 bylo Podskalské i Libušino nábřeží opět spojeno a pojmenováno jako Rašínovo nábřeží (úsek severně od Palackého náměstí se tou dobou jmenoval stále Palackého nábřeží), v letech 1941–1945 byly oba tyto úseky přejmenovány na nábřeží Karla Lažnovského a po válce zpět na Rašínovo nábřeží.

Úsek od Palackého náměstí k Jiráskovu náměstí byl v nábřeží přebudován v 70. letech 19. století. Od roku 1876 se jmenoval Palackého nábřeží, od roku 1940 byl součástí Vltavského nábřeží, které bylo roku 1942 přejmenováno na Reinhard Heydrich Ufer. Roku 1945 byl tomuto úseku vrácen původní název Palackého nábřeží. V roce 1951 byl tento úsek spojen s úsekem jižně od Palackého náměstí a společně byly pojmenovány jako nábřeží Bedřicha Engelse, v roce 1990 pak bylo celé Engelsovo nábřeží přejmenováno na Rašínovo nábřeží.

Na nároží Rašínova nábřeží a Jiráskova náměstí/Resslovy ulice vznikl v roce 1996 dům Nationale Nederlanden Building, známý spíše jako Tančící dům architektů F. Gehryho a V. Miluniće.

Obr. 18: Rašínovo nábřeží na Výtoni a náplavka.

4.2.1.2 Masarykovo nábřeží

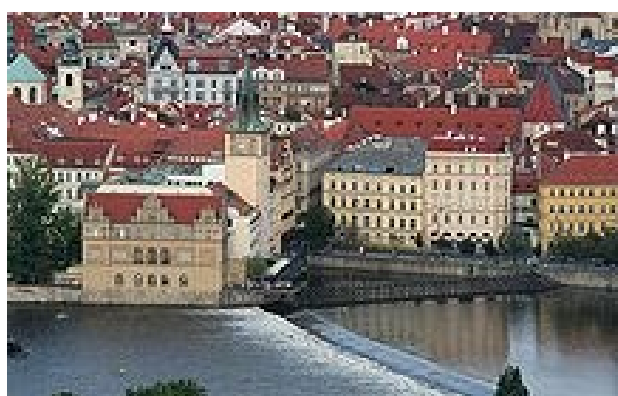
Masarykovo nábřeží je název úseku z Jiráskova náměstí kolem Mánesa a Žofinu (Slovanský ostrov) k Národnímu divadlu, k vyústění mostu Legií. Třebaže tento úsek nabízí pěkné výhledy na město, hustý provoz aut i tramvají a stísněnější poměry činí tento úsek méně příjemným. Do 19. století bylo toto nábřeží neregulované, působilo zde několik mlýnů a jircháři zde zpracovávali kůže. Část nábřeží podél Žofina byla dokončena roku 1903 a společně s dnešním Smetanovým nábřežím nesla název Františkovo nábřeží. Od roku 1912 se tato část jmenovala Riegrovo nábřeží (s výjimkou období 1940–1942, kdy byla součástí Vltavského nábřeží, a let 1942–1945, kdy bylo celé Vltavské nábřeží přejmenováno na Reinhard Heydrich Ufer).

Obr. 19: Masarykovo nábřeží.

4.2.1.3 Smetanovo nábřeží

Smetanovo nábřeží vede od mostu Legií kolem Novotného lávky na Křižovnické náměstí do úrovně Karlova mostu. V následujícím úseku je navazující frekventovaná Křižovnická ulice od Vltavy vzdálena a křižovnický klášter zasahuje až k řece. Rovněž ulice 17. listopadu, která nese hlavní dopravní zátěž, je od Vltavy oddělena pásem budov. Tyto komunikace jsou nejen dopravně přetížené (kvůli úzkému hrdlu u Staroměstských mlýnů a Karlova mostu, jímž projíždějí automobily i tramvaje), ale patří i k turisticky nejatraktivnějším částem Prahy, kvůli atraktivním výhledům na Karlův most a Pražský hrad a těsné blízkosti Starého Města a Josefova. Až do poloviny 19. století zde bylo volné písčité prostranství pozvolně se sklánějící k řece, s rybářskými chaloupkami a starými pokřivenými stromy. V době staroměstského opevnění za Václava I. stály mlýny a chatrče vně hradeb, nábřeží bylo od města odděleno zdí, která byla zbořena až po vzniku Nového Města, za Karla IV. V letech 1841–1845 zde bylo vybudováno první pražské kamenné nábřeží, vedoucí od Karlova mostu k tehdy novému řetězovému mostu císaře Františka I. Nábřeží navrhl architekt Bernard Gruber a postavil z opracovaných žulových kvádrů podnikatel Vojtěch Lanna na náklady českých stavů, kteří skupili zdejší pozemky. Původně se mu říkalo jen Nábřeží nebo Staroměstské nábřeží, kolem roku 1894 bylo pojmenováno na Františkovo nábřeží podle Františka Josefa I. (v letech 1903–1912 bylo součástí Františkova nábřeží i tehdy nově dokončené dnešní Masarykovo nábřeží, jižně od Národního divadla). Od roku 1919 do roku 1952 se jmenovalo Masarykovo nábřeží (s výjimkou let 1940–1945, kdy bylo nejprve součástí Vltavského nábřeží a od roku 1942 součástí Reinhard Heydrich Ufer). Od roku 1952 nese jméno Smetanovo nábřeží.

Obr. 20: Smetanovo nábřeží, nejstarší pražské kamenné nábřeží

Obr. 21: Pohled na Novotného lávku a Smetanovo nábřeží

4.2.1.4 Dvořákovo nábřeží

Dvořákovo nábřeží je relativně významnou dopravní komunikací, i když již stranou od turistického centra města. V úseku od ulice Na rejdišti k náměstí Curieových u Čechova mostu je pro automobilový provoz jednosměrně proti proudu řeky, v navazujícím úseku pod Štefáníkův most je ale obousměrně frekventovaná a jezdí po něm i městské autobusy. S nábřežím sousedí nemocnice a klášterní komplex Na Františku. Nábřeží v oblasti Františku bylo jediným úsekem, kde Staré Město nemělo za Václava I. proti Vltavě hradby. Úsek nábřeží od dnešní Pařížské k Dušní ulici býval do 19. století součástí Sanytrové ulice. Na pobřeží bývaly lázně, ohrady s dřívím a výroba sanytru neboli ledku. Nábřeží zde bylo vybudováno v roce 1904 a název Dvořákovo nese od počátku, v některých obdobích však byla celá jeho východní část označována jako ulice Na Františku.

4.2.1.5 Nábřeží Ludvíka Svobody

Nábřeží Ludvíka Svobody je krátký úsek frekventované komunikace zpod Štefáníkova mostu k Těšnovskému tunelu. Za součást tohoto nábřeží lze víceméně považovat i navazující pěší a cyklistickou komunikaci a sousedící parkoviště nad Těšnovským tunelem, před budovou Ministerstva dopravy ČR a Českých drah a budovou Ministerstva zemědělství ČR až k předmostí Hlávkova mostu.

Nábřeží se nachází severně od bývalé osady Poříč či Poříčí a Petrské čtvrti. V osadě Poříč se ve středověku soustřeďovali kupci německého původu. Na pobřeží se až do 19. století usazovali rybáři a řemeslníci, při břehu byly lázně, mlýny a soukenické rámy. Kamenné nábřeží zde bylo vybudováno v roce 1919. Vybudováno bylo jako Petrské nábřeží, od roku 1934 se jmenovalo Švehlovo nábřeží, od roku 1948 První čs. kyjevské brigády, od roku 1961 Kyjevské brigády, od roku 1968 nábřeží Ludvíka Svobody. Pobřežní doprava z nejvýchodnější části nábřeží byla od roku 1980 svedena do tunelu, který se od roku 1984 jmenuje Těšnovský tunel, plocha před tehdejším ÚV KSČ a dnešním ministerstvem byla změněna na parkoviště, na kraji nábřeží zůstal promenádní chodník.

Obr. 22: Nábřeží Ludvíka Svobody, pohled směrem ke Štefánikovu mostu a Dvořákovu nábřeží.

4.2.1.6 Rohanské nábřeží

Rohanské nábřeží vede od Hlávkova mostu a nikdy nebylo nábřežím v pravém smyslu slova: jde o širokou silniční komunikaci vedenou po trase zasypaného ramene Vltavy, které v minulosti oddělovalo Rohanský ostrov od pevniny Karlína a plnilo roli průplavu. Poprvé pojmenována byla tato komunikace v roce 1991, kdy vedla asi do úrovně ulice U nádražní lávky, v roce 1994 byla prodloužena do úrovně Šaldovy ulice. 30. října 2007 byla komunikace prodloužena až k ulici Za Invalidovnou, je vybavena dvěma páry jízdních pruhů pro automobily, párem jízdních pruhů pro cyklisty odlišených červenou barvou povrchu, chodníky o šířce 3 metry a zeleným pásem se stromořadím. V další části Karlína a Libně řeka, která se zde v minulosti v oblouku dělila do mnoha ramen, žádné nábřeží nemá.

Od libeňského zámečku vede podél zbytků nejkrajnějšího ramene Vltavy cesta U Českých loděnic (v této poloze byla vybudována roku 1947 jako součást Povltavské ulice, roku 1985 přejmenovaná na nynější název), k níž se pak připojuje dnešní Povltavská ulice. Od mostu Barikádníků vede po pobřežní stezce s názvem Vodácká trasa pro cyklisty, na tu u Trojského zámku navazuje stezka, která je nejzápadnějším ocáskem Povltavské ulice. I dále k Podhoří a Zámkům vede po břehu řeky turistická trasa a regulace řeky tu má mimoměstský charakter, místy i přirozený břeh.

4.2.1.7 Malostranské nábřeží

Malostranské nábřeží vede od mostu Legií k Sovovým mlýnům na ostrově Kampa. Blok obytných domů kolem tohoto kamenného nábřeží postavil architekt Josef Schulz a financoval podnikatel Jindřich Jechenthal v letech 1887–1888, název dostalo nábřeží v roce 1905.

Čertovka měla být zasypána a vysoká nábrežní regulace měla pokračovat dál přes Kampu na Kosárkovo nábreží, jak se objevilo ještě v plánech z roku 1910, tento záměr však nebyl realizován i díky snahám Klubu Za starou Prahu. Okolí Kampy a Čertovky až k Mánesovu mostu jsou tedy nyní specifické tím, že žádnou výraznou nábrežní regulaci neprošly.

4.2.1.8 Bubenské nábreží

Bubenské nábreží vede od Negrelliho viaduktu kolem holešovické tržnice až k ulici Komunardů. Odtud je přerušeno až k ulici Jateční (ještě na mapě z roku 1989 jsou obě části propojeny), odkud ještě vede pod Libeňský most k Holešovickému přístavu (tato odříznutá část je však označena názvem nábreží jen na některých plánech města, například v elektronické infomapě na webu města). Dnešní úprava nábreží v okolí tržnice pochází z let 1925–1930, kdy byl upravován prostor za holešovickými jatkami, dnešní tržnicí. Předtím vedla těmito místy podél řeky Vltavská ulice. Po roce 2002 probíhaly stavební úpravy v rámci údržby a protipovodňových opatření.

4.2.1.9 Holešovické nábreží

Holešovické nábreží v původní poloze vzniklo po roce 1890 úpravou přirozeného břehu Vltavy u starých Holešovic, mezi dnešním severním koncem Partyzánské ulice a jižním předmostím mostu Barikádníků. Staré Holešovice však byly zbourány v roce 1978 v rámci výstavby Holešovické přeložky a nádraží a stanice metra a nábreží fakticky zaniklo a změnilo se v neveřejný prostor překladišť a deponií. Název zůstal pouze komunikaci, která východním směrem navazuje na ohyb ulice Za elektrárnou u podjezdu pod Holešovickou přeložkou a která pokračovala pod tramvajovým mostem směrem k severnímu konci Partyzánské. Dnes však z větší části není tato ulice přístupná a na některých plánech Prahy již není vůbec Holešovické nábreží vyznačeno. V RÚIAN jsou v roce 2016 pod názvem Holešovické nábreží vedeny dva krátké, navzájem nepropojené úseky: prvním je asi 200 metrů dlouhý úsek pobřežní stezky východně od ulice Za elektrárnou, druhý, asi 400 metrů dlouhý úsek navazuje v podjezdu pod Libeňským mostem na podobně osiřelý úsek Bubenského nábreží a pokračuje směrem na kosu Holešovického přístavu, za jejímž začátkem však končí. Oba úseky jsou od sebe vzdáleny asi 2 kilometry.⁶

4.3 Nábreží ve světě

4.3.1 Quai d'Orsay

Quai d'Orsay je nábřeží v Paříži v 7. obvodu, část levého břehu řeky Seiny a stejnojmenná ulice, která kolem něho vede. Na východ, za Palais Bourbon a Pont de la Concorde přechází v Quai Anatole-France, na západ za Pont de l'Alma v Quai Branly. Název nábřeží metonymicky označuje francouzské ministerstvo zahraničních věcí, které zde sídlí.

4.3.1.1. Historie

Nábřeží bylo vybudováno v roce 1705 a své jméno získalo podle Charlese Bouchera d'Orsay, rady Pařížského parlamentu, který během výstavby zastával funkci prévôt des marchands. V roce 1941 byla západní část nábřeží vyčleněna jako samostatné nábřeží Quai Branly.

4.3.1.2 Významné budovy

Francouzské ministerstvo zahraničních věcí sídlí na Quai d'Orsay, proto se jemu samotnému často říká Quai d'Orsay (synekdocha). Stavba budovy ministerstva zahraničních věcí začala v roce 1844 a skončila v roce 1855. Sochy na fasádě vyhotovil Henri Triqueti (1870).

U nábřeží stojí také Musée d'Orsay, slavné pro své sbírky francouzského umění 19. století. Samotné nábřeží hrálo významnou roli ve francouzském umění - právě odtud francouzští malíři často malovali řeku Seinu.⁷

4.3.2 Lublaň (Ljubljana)

Lublaň má asi 272 000 obyvatel, leží na řece Ljubljanici a je nejen hlavním, ale také jednoznačně největším městem Slovinska. Je politickým, ekonomickým i kulturním centrem, v podstatě vše důležité ve Slovinsku se odehrává v Lublani. Leží přibližně ve středu země, takže je přirozenou metropolí Slovinska, přesto patří k nejmenším hlavním městům Evropy. Na zdejší univerzitě studuje na 23 fakultách a třech uměleckých akademiích cca 64 000 studentů, univerzita se tak řadí k největším v Evropě.⁸

^{6 6} Wikipedia [online], Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Nábřeží>

^{7 7} Wikipedia [online], Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Quai_d%27Orsay

^{8 8} Dostupné z: <http://www.mundo.cz/slovinsko/lublan>

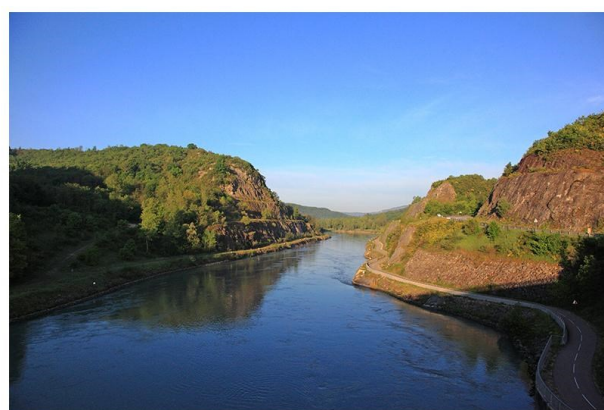
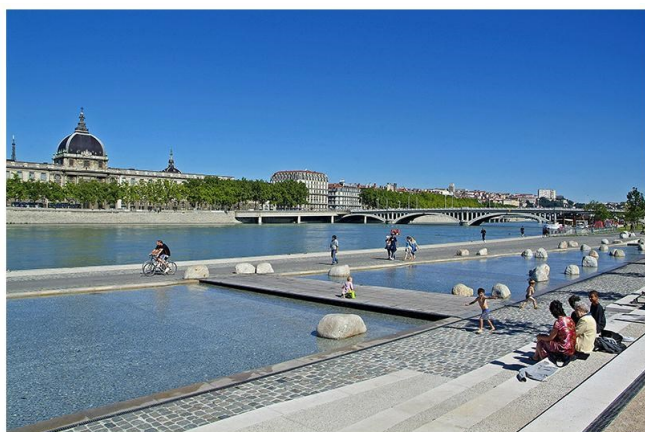

Obr. 23: Domky na nábřeží řeky Ljubljanice

Obr. 24: Lublaň říční nábřeží v centru města na hlavní ulici

4.3.3 Řeka Rhône

Rhône někdy též Rhona (francouzsky Rhône) je evropská řeka pramenící ve Švýcarsku. Protéká kantony Valais, Vaud, Ženeva v délce 231 km a poté přechází na území Francie (Rhône Alpes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur) a po dalších 581 km se vlévá do Lviho zálivu Středozemního moře. Celková délka řeky je tedy 812 km. Plocha jejího povodí je 95 590 km².⁹

Obr. 25: ViaRhôna - nábřeží Rhône, Lyon

Obr. 26: ViaRhôna- jezero Lit au Roi, Massignieu de Rives, Ain

⁹ Wikipedia [online], Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Rhône>

4.3.4. Zadar

Zadar leží na pobřeží Jadranu v severní Dalmácii. Je pátým největším městem Chorvatska (72 718 obyvatel) a leží na 4 kilometry dlouhém a 500 metrů širokém poloostrově, který odděluje přístav od vod Zadarského průlivu. Staré město leží na severozápadním konci poloostrova, nové městské čtvrti Voštarinica a Brodarica zabírají severovýchodní pobřeží, které se nazývá Borik. Město samo je pro své početné cenné historické a kulturní památky i pro svá kulturní zařízení jedním z nejpřitažlivějších míst v Dalmácii. Zadar je také významný trajektový přístav a jsou zde dvě jachtařské mariny.

Zadar má jednu velkou novou atrakci (od r. 2005) a tou jsou "Mořské varhany" (Morske orgulje). Inspirací pro varhany byl přírodní jev, který vytváří vlnobití - zvuky se ozývají z vodou zaplavované skalní rozsedliny skalnatého pobřeží. Varhany se nacházejí v nejzápadnější části starého města na Istrijském nábřeží. Skládají z 35 trubek o různém průměru, jsou zabudovány do stupňovitě upravené pobřežní zdi a jejich malebný zvuk se line z jednotlivých otvorů. Jednotlivé stupně tvoří široké schodiště, po němž lze sejít až k mořské hladině.¹⁰

Obr. 27: "Mořské varhany", Zadar, Chorvatsko

¹⁰ ¹⁰ Dostupné z: <http://www.connexdiving.cz/cz/vylety/zadar/>

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 OSOBNÍ STANOVISKO – VÝVOJ PRÁCE A KONCEPT

Prvním krokem mé práce byl průzkum lokality a určeného místa projektu, historie a dané souvislosti, ujasnění si obsahu a cíle práce. Začátkem byl podrobný lokální průzkum s ujasněním si, jak je nábřeží využíváno, co zde chybí a naopak co vše by mohlo obsahovat.

Dospěla jsem k tomu, že v současné době není nábřeží jako odpočinková zóna využíváno plnohodnotně, slouží především pro cyklisty a bruslaře. Pěšími je pro krátké zastavení využíváno v tomto úseku nábřeží několik kusů jednoduše, náhodně osazených laviček, málo odpadkových košů, chybějí zde stojany na kola, mola, vyhlídky na řeku...

Prvním podnětem bylo tedy navrhnout plnohodnotně využívanou odpočinkovou zónu. Chtěla jsem vytvořit odpočinkovou plochu, která bude využívána převážně cyklisty, bruslaři, běžci,...vzhledem k provozu cyklostezky, která se line podél řeky.

Zadanou lokalitou byla v tomto případě tři nábřeží na jednom břehu Dřevnice. Podle mého názoru je třeba revitalizace všech těchto úseků, ale ve své práci jsem se zaměřila na menší úsek a jeho konkrétní a podrobnou úpravu.

Základním bodem mého návrhu bylo vytvořit přidanou hodnotu tohoto místa. Vzhledem k vybranému úseku na Havlíčkově nábřeží, kde se nachází Základní škola, jsem se snažila do prostoru nábřeží vhodně začlenit a navrhnout herní aktivity pro děti, které se hlavně v těchto místech pohybují. Do mého návrhu jsem také zahrнула sadovnické úpravy v tomto místě.

6 MATERIÁLY

6.1 Lavičky

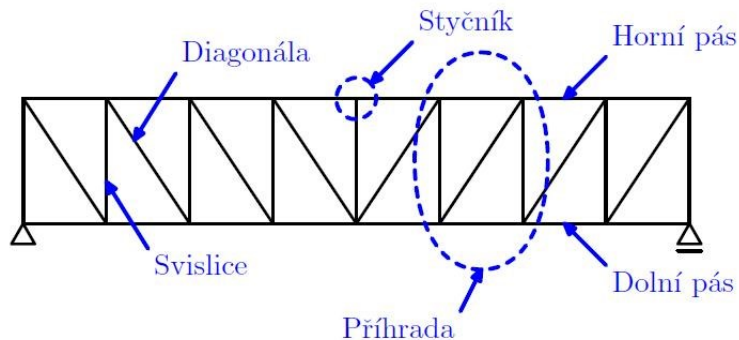
Volně stojící zakřivené, kolem stromů. Materiál: dřevěné latě, nohy z nerezové oceli – svařovaný rám. Typ: modulární zakřivené a dřevěné lavičky. Lze kombinovat, tak aby vytvářely přizpůsobené rozvržení pro všechny schémata. Materiály: nerezová ocel a dřevo. 51 cm poskytuje dostatečnou šířku sedadel a jednoduchá, ale elegantní konstrukce základny umožňuje povrchovou nebo podpovrchovou fixaci.

Rám z nerezové oceli je navržen tak, aby poskytoval snadný přístup k výměně lamel v nepravděpodobném případě, že dojde k poškození. Tři různé moduly jsou modul 90 °, 69 °. Lavičky jsou navrženy tak, aby umožnily posezení kolem stromu, případně sloupku nebo jiného centrálního prvku. Toto dřevěné sedadlo je navrženo tak, aby odolávalo nejtěžšímu městskému centru, a disponuje neuvěřitelně silným, svařeným hlubokým rámem z nerezové oceli a snadno vyměnitelnými dřevěnými lištami FSC®.

6.2 Herní plochy

Nosná konstrukce je ze svařovaných I profilů. Základní konstrukční prvek je L tvaru, přičemž část konstrukčního prvku je vetknuta do země, druhá zbývající část je konzola nad terénem. Zábradlí terasy je tvořeno příhradovou konstrukcí, které je zavěšeno do vertikálního sloupku. Madlo zábradlí je dřevěné, výplň zábradlí jsou předepjatá ocelová lanka. Konstrukce terasy je zavětrována ve vodorovné rovině. Některé části kovové konstrukce jsou kapotovány dřevěnými prkny.

Obr. 28: Příhradová konstrukce

6.2.1 Balanční desky

Tři na úrovni terénu integrované nosníky houpačky se můžou pohybovat nezávisle na sobě. Vzhledem k pohybu nosníků, se díky tlaku vzduchu a trubkám pod nosníky vytváří zvuky. Prostřednictvím posouvání hmotnosti nebo se pohybem z jednoho trámu na druhý, jsou vyráběny různé jednoduché sekvence. Děti mohou tvořit „hudbu“ pomocí celého těla, vytváří ji pomocí pohybu. Je možné vytvořit 6 různých tónů. Jde o kombinaci pohybu a zvuku. Pohyb: přesouvání váhy. Vhodné pro: pro všechny věkové skupiny, pěší zóny, oblasti pro volný čas.

- materiál: řezané-trámy z neimpregnovaných horského modřínu, nosníky houpačky 10/26 cm, rám čtverců dřeva 14/14 cm. Cena = Hranolek sibiřského modřínu 45x45 mm v profilu, délka 4m, 106,29,-.

posuvné bezúdržbové ložisko

pístová čerpadla s potrubím namontovaným pod nosníkem houpačky

6 pístů s hudebními trubkami

vzduchotechnika z žárově pozinkované mřížky

- komponenty: 3 nosníky houpačky

6.2.2 Pískoviště

Pískoviště šestiboké s krytem 175 cm. Cena - 1979,-

Pískoviště šestiboké s krytem je certifikováno jako hračka dle ČSN EN 71.

Pískoviště šestiboké s krytem ø 175 cm zeleně impregnované. Po celém obvodu pískoviště jsou lavičky. Výška pískoviště je 30 cm. Součástí pískoviště je odnímatelný kryt.

Tloušťka prken je 16 mm. Součástí balení je spojovací materiál. Materiál je ošetřený tlakovou impregnací.

6.2.3 Twister

Na nábřeží u cyklostezky, je navržena vyhlídková odpočinková plocha. Materiálem je dřevo, v kterém jsou zasazeny plexisklové čtvercové tabule, ty slouží ke hraní Twisteru. Což je hra, kterou mohou hrát menší i větší děti, ale i dospělí. Zčásti je ohrazeno kovovým zábradlím, vyplněným barevným plexisklem.

- Materiál: plexisklo, dřevo, kov

Plexisklo extrudované PLEXIGLAS® XT

Základní a nejrozšířenější typ plexiskla. XT označuje extrudované plexisklo, dodávané ve formě desek čirých (průhledných), opálových a barevných v základním rozměru 2050 x 3050 mm. Materiál je UV-nepropustný, vysoce odolný proti UV záření a povětrnostním vlivům, s 10-letou zárukou a navíc 30-letou zárukou na nežloutnutí.

Obě povrchové strany plexiskla jsou hladké a vysoce lesklé, dodávané s ochrannou folií.

Široké použití v reklamě, stavebnictví a průmyslu.

Vlastnosti:

výborná tolerance v tloušťce materiálu (max. do 5%)

vyšší transparentnost, dlouhá životnost

nižší cena

Barva žlutá, červená, modrá a zelená.

Cena: tloušťka 3/5 mm = 839/1398 ,-

6.2.4 Houpací talíře

Základem je viklavý mechanismus: rotující univerzální spojka pro ochranu prstů. Je určeno pro jedno až tři malé děti. Když dítě přesune svou váhu, může se houpat v „talíři“ po obvodu kruhu, díky centrálnímu bodu. Je to zábavný doplněk i pro menší děti.

- Základní charakteristika: univerzální montážní kloub
- Pohyb: točení, kolébání se po obvodu kruhu, posun něčí vahou
- Materiál: základna z horského modřínu
- cena = Hranolek sibiřského modřínu 45x45 mm v profilu, délka 4m, 106,29,-

6.3 Herní prvky

6.3.1 Tunelová prolézačka

Popis: konstrukce je složena s 2 ks červených korugovaných trubek a 1 ks sítě ve tvaru tunelu. Vše je spojeno dohromady. Každá trubka je osazena na 2 ks kovových stojkách a ocelovém pásu ve tvaru čtvrtkruhu. Trubka je ke kovovým stojkám a k pásu kotvena pomocí vratových šroubů. Síťový tunel je vyráběn na míru s kordového lana \varnothing 18 mm s jádrovým lanem a opletem. Křížení lan je provedeno pomocí speciálních profilů a konce jsou opatřeny zalisovanou kovovou, kulatou koncovkou. Všechny spojovací materiál je zinkován. Veškeré spoje jsou kryty plastovými záslepkami. Všechny kovové díly jsou opatřeny povrchovou úpravou epoxidovou práškovou barvou – Komaxit.

Zařízení je certifikováno dle ČSN EN 1176 pro děti 3-12 let.

Pádová výška zařízení je 0,4 m.

Rozměry zařízení v půdorysu 4,0 x 0,66 m. Celková výška 0,9 m.

Prostor pádu je 2,6 x 5,6 m.

Zařízení bude osazeno na kovové patky do písčitého terénu.

Cena = 29 645,- Kč

6.3.2 Balanční bloky

Bloky s nerovnoměrně umístěnými vrty jsou navlečeny na dvou rovnoběžných vodičů běžících vedle sebe, která se napnou. Vzhledem k rozdílům ve výšce jejich těžišť, některé z dřevěných bloků jsou robustní nebo uvolněné a vratké.

Výsledkem je stimulující stezka rovnováhy, díky které se dovednost těla může vyvinout. Balanční bloky jsou tedy použity jako atraktivní hra a také obohacení u cyklostezky.

Technické informace:

- Neimpregnovaný horský modřín
- Řezané čtvercové trámy 18/18 cm
- hliníkové zápustí: dvojité-kónické hliníkové zápustí se zaoblenými konci
- nastavitelnost: žádné dopředu vyčnívající závity po opětovném utažení vzhledem k dvoudílnému šroubovitému spoji a proto snadno se udržuje
- pro všechny vratné pohyby, které během používání ložiska umožňují, lze snadno vyměnit v případě potřeby
- nosné lano Ø 18 mm "Hercules typu "s ocelovým jádrem
- Komponenty: 2 Nosné rámy
 - 1 chodník
 - 2 čtvercové trámy armovací
- informace o instalaci: povrchové úpravy- terén písek
- základy: 2 ks 50 x 70 x 55 cm
 - hloubka výkopu 75 cm
- cena = Hranolek sibiřského modřínu 45x45 mm v profilu, délka 4m, 106,29,-
 - = nosné lano Ø 18 mm "Hercules typu "s ocelovým jádrem, délka 1m,
 - nosnost 2800kg, 114,-

6.3.3 Lanová prolézačka

Dřevěná konstrukce ze smrkového dřeva. Jedná se o smrkovou kulatinu. Jednotlivé dřevěné prvky jsou zbaveny vad a uměle vysušeny na vlhkost 15 % (± 3 %). Výhodami jsou stabilní rozměry, odstranění vad, přesné dimenze, certifikace a známé pevnostní třídy. Lana a sítě jsou z kordového lana (Ø 16 mm, 6 pramenů, s ocelovou vložkou)

Osazení na kovové patky do písčitého terénu.

-
- Rozměry: 3,00 x 0,80 x 2,20 m
 - Max. výška pádu: 0,40 m
 - 1 síťový most, délka 2,00 m (osový rozměr sloupů)
- cena = Smrková kulatina, průměr 10cm, délka 1m, 61,-

6.3.4 Plastika ryby

Materiálem plastiky je akátové dřevo. Akátové dřevo je tvrdé a houževnaté, proto je odolné vůči povětrnostním vlivům. Díky své odolnosti vůči působení povětrnostních vlivů je ideální pro venkovní použití. Má dlouhou životnost až 40 let. Lze ukotvit přímo do betonových patek. Akátové dřevo nevypraskává, má velmi pevná vlákna. Akátové dřevo může být vystaveno nepřízní počasí.

Akát nepařený, rozměr: tloušťka 20 mm, šířka 120 mm, profil - rýhování hrubé i jemné, jakost - A/B, cena 950,-/m²

6.4 Nátěry

Povrchová ochrana dřevěných konstrukcí:

- nátěr proti dřevokaznému hmyzu
- základní lak
- mořidlo

Povrchový lak

povrchová ochrana konstrukčních prvků, které jsou vystavené vlivu prostředí a korozi

-pískování (Sa 2,5; ČSN ISO 8501-1)

-zinkování ZINACOR 850 (tloušťka 120 μm)

-základní nátěr CORROGUARD STAYER (80 μm)

-mezivrstva JOTAMASTIC (120 μm)

-uzavírací vrstva NORMADUR 65 RAL 70-42 (80 μm)

6.5 Povrchy

Písek – cena: 1044,2 kg/ 3634,-

Písek je hmota, která je velmi často používána v nárazové ploše herního prvku jako povrch tlumící náraz.

Jedná se o přírodní materiál, který je již od pradávna spojen s malými dětmi, protože v pískovišti si hrál snad každý z nás. Ve vztahu k dopadové ploše se však nejedná o pískoviště jako takové, nicméně vlastnosti písku jsou i v tomto případě zcela využity.

Má opět velmi dobré tlumící schopnosti a z materiálů používaných pro dopadové plochy dětských hřišť je to často ekonomicky nejpřístupnější varianta. I zde je však potřeba dát pozor na výběr písku, protože ne každý je pro dopadovou plochu vhodný. Nutné je také zdůraznit, že z důvodu tzv. přirozeného roznášení je důležité potřebné množství udržovat, doplňovat i vyměňovat.

7 TECHNICKÉ ŘEŠENÍ OBJEKTU

7.1 Účel a umístění objektů

Obr. 29: Odpočinková plocha na Havlíčkově nábřeží u soutoku Frýštáckého potoka

Můj návrh na nábřeží Dřevnice spočívá v umístění jednoduchých čtyřmetrových konstrukcí, které slouží pro herní aktivity na, přilákání návštěvníků a efektivního využití okolí nábřeží.

Z důvodu malého prostoru v těchto úsecích, je konstrukce situována tak, že větší část nebo polovina podlahy konstrukce je na zemi a menší část nad zemí. Tímto řešením jsem se snažila získat více prostoru k aktivitám, které jsem zvolila.

Konstrukce tak může sloužit nejen jako prostor pro herní aktivity, ale také jako vyhlídkové molo.

Objekty jsou umístěny na pravém břehu Havlíčkova nábřeží, v okolí Základní školy Komenského ve Zlíně.

Správce vodního toku Dřevnice je Povodí Moravy, s. p.

Délka toku je 42,3 km a plocha povodí 434,6 km²

V úseku Havlíčkova nábřeží jsou dvě dopravní omezení označená jako zaplavovaná komunikace, a to Zlín - místní část Zálešná, tok Dřevnice - ř. km 14,0 - 14,9, vzdálenost (m):10, 22, 35.

Stanovená záplavová území Dřevnice: úsek 0,000-29,167, délka 29,2 km, stanovení záplavového území, vodoprávní úřad, datum platnosti čj.: KÚ Zlínského kraje 10. 07. 2007, KUZZL 35788/2007

Průměrný sklon toku je 9 ‰.

Navrhované umístění projektu zabírá území cca 83 m na délku.

7.2 Průvodní zpráva

7.2.1 Identifikační údaje

7.2.1.1 Údaje o stavbě

- a) Název – Objekty pro herní aktivity
- b) místo stavby – Havlíčkovo nábřeží řeky Dřevnice ve Zlíně
- c) Účel užívání stavby

Účelem užívání těchto objektů je zvýšení návštěvnosti a zatraktivnění nábřeží Dřevnice k trávení volného času.

7.2.2 Údaje o území

a) dosavadní využití a zastavěnost území

V této části nábřeží je využití cyklotrasou, které není dotčeno navrhovanými objekty a jinak není území zastavěno.

b) údaje o ochraně území podle jiných právních předpisů¹⁾, (památková rezervace, památková zóna, zvláště chráněné území, záplavové území apod.)

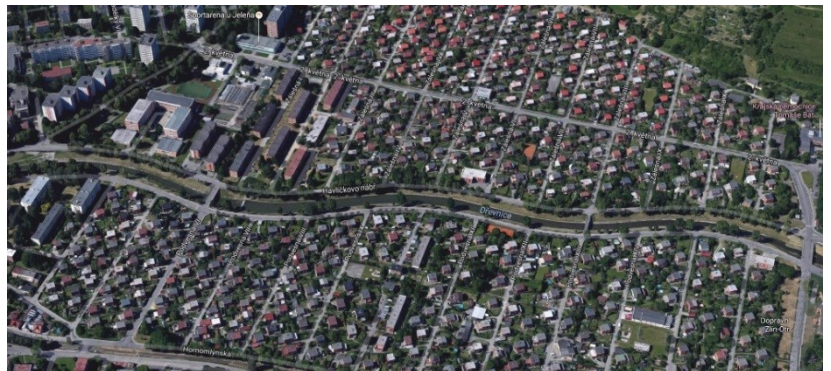
Stanovená záplavová území Dřevnice: úsek 0,000-29,167, délka 29,2 km, stanovení záplavového území, vodoprávní úřad, datum platnosti čj.: KÚ Zlínského kraje 10. 07. 2007, KUZZL 35788/2007

7.3 Souhrnná technická zpráva

7.3.1 Popis a zhodnocení území

a) charakteristika území

Obr. 30: Axonometrie Havlíčkova nábřeží

7.3.2 Popis navrhované změny využití území

a) základní charakteristika změny využití území

b) zdůvodnění změny vzhledem k současnému způsobu užívání dotčeného území

Cílem je zpřístupnit nábřeží k trávení času a efektivního využití. Do této chvíle je využívána pouze cyklostezka, vybrané území zatím není nijak využíváno.

7.3.3 Řešení vegetace

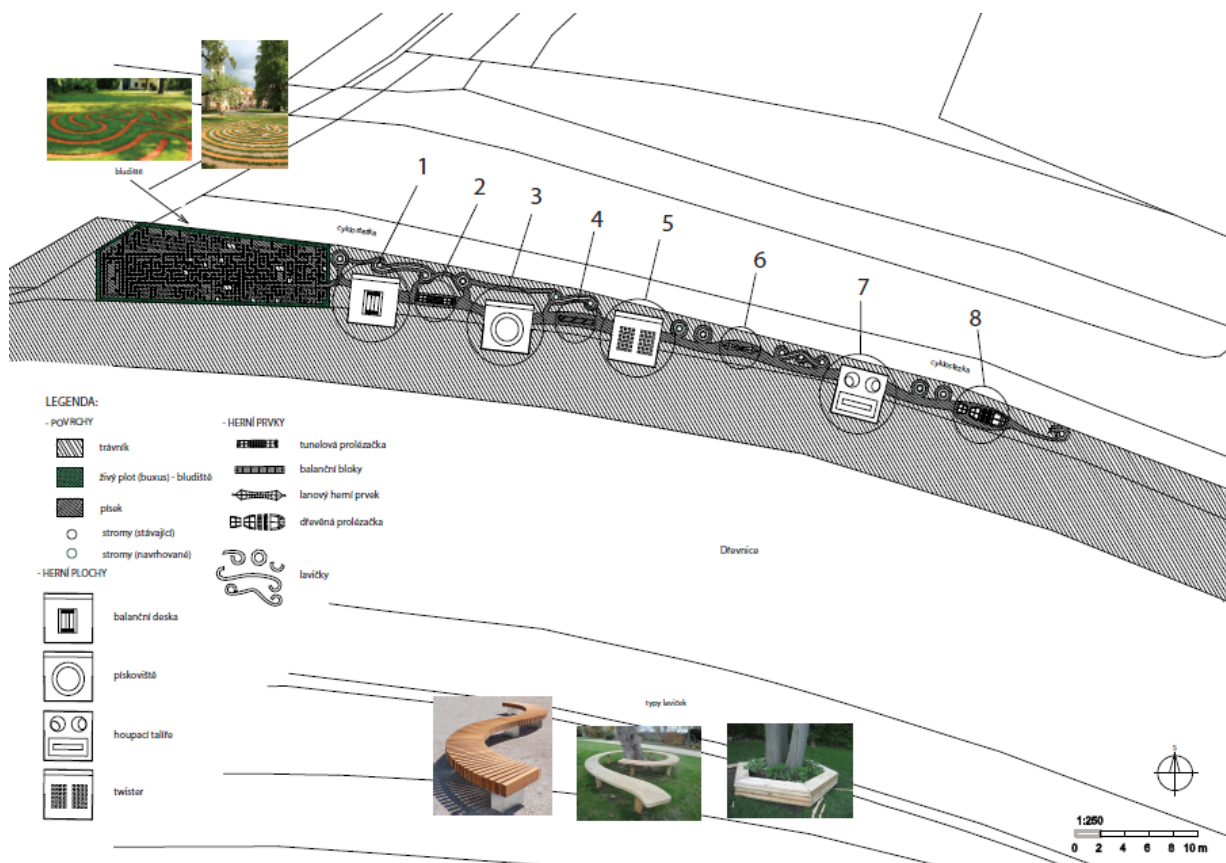
Konečná terénní úprava na určených plochách je osázená trávou, pod prolézačkami a v blízkosti laviček je písčité povrch, tvořící cesty a sloužící jako dopadová plocha (vyznačeno na situaci dole)

U soutoku řeky a potoka je u odpočinkové plochy je bludiště z vysázených keříků zimozráze (buxus) tvořící tak vstup k dalším herním plochám

- buxus = 1ks/48,- = 394ks/18912,-

Na řešeném úseku je 8 stromů, které zůstanou nedotčené. Nově navržených stromů je 6.

7.4 Výkresová dokumentace

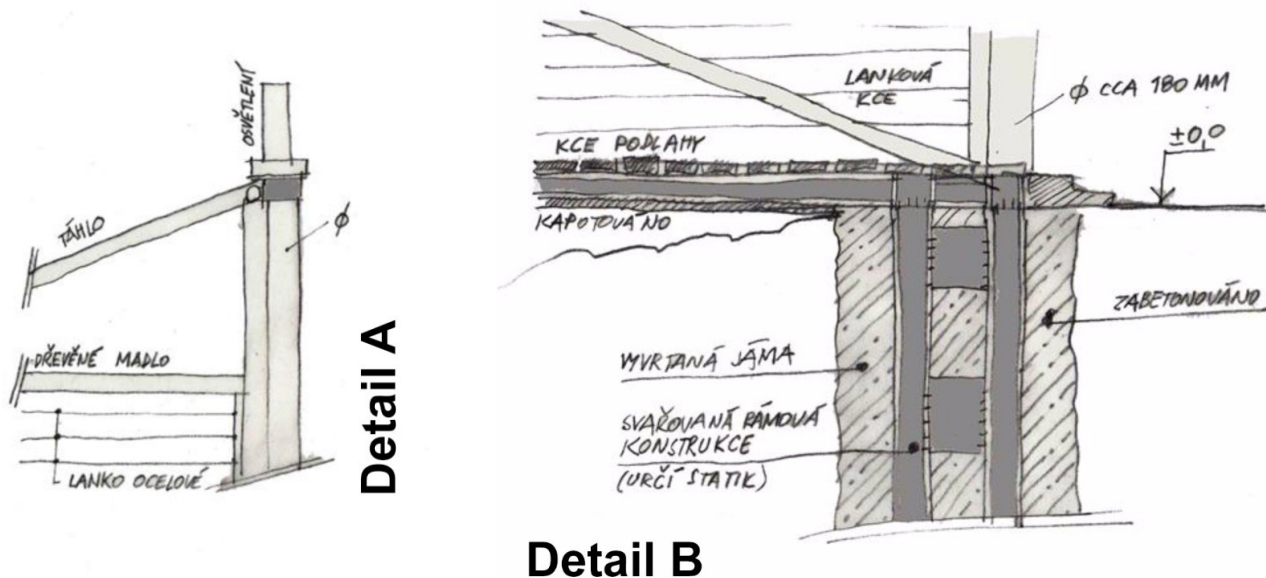

7.4.1 Detaily konstrukce

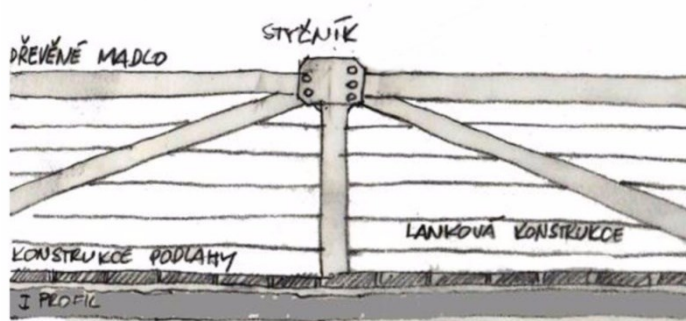
Popis konstrukce

Nosná konstrukce je ze svařovaných I profilů. Základní konstrukční prvek je L tvaru, přičemž část konstrukčního prvku je vetknuta do země, druhá zbývající část je konzola nad terénem. Zábradlí terasy je tvořeno příhradovou konstrukcí, které je zavěšeno do vertikálního sloupku. Madlo zábradlí je dřevěné, výplň zábradlí jsou předepjatá ocelová lanka. Konstrukce terasy je zavětrována ve vodorovné rovině. Některé části kovové konstrukce jsou kapotovány dřevěnými prkny.

Výkresy detailů A, B, C a příčný

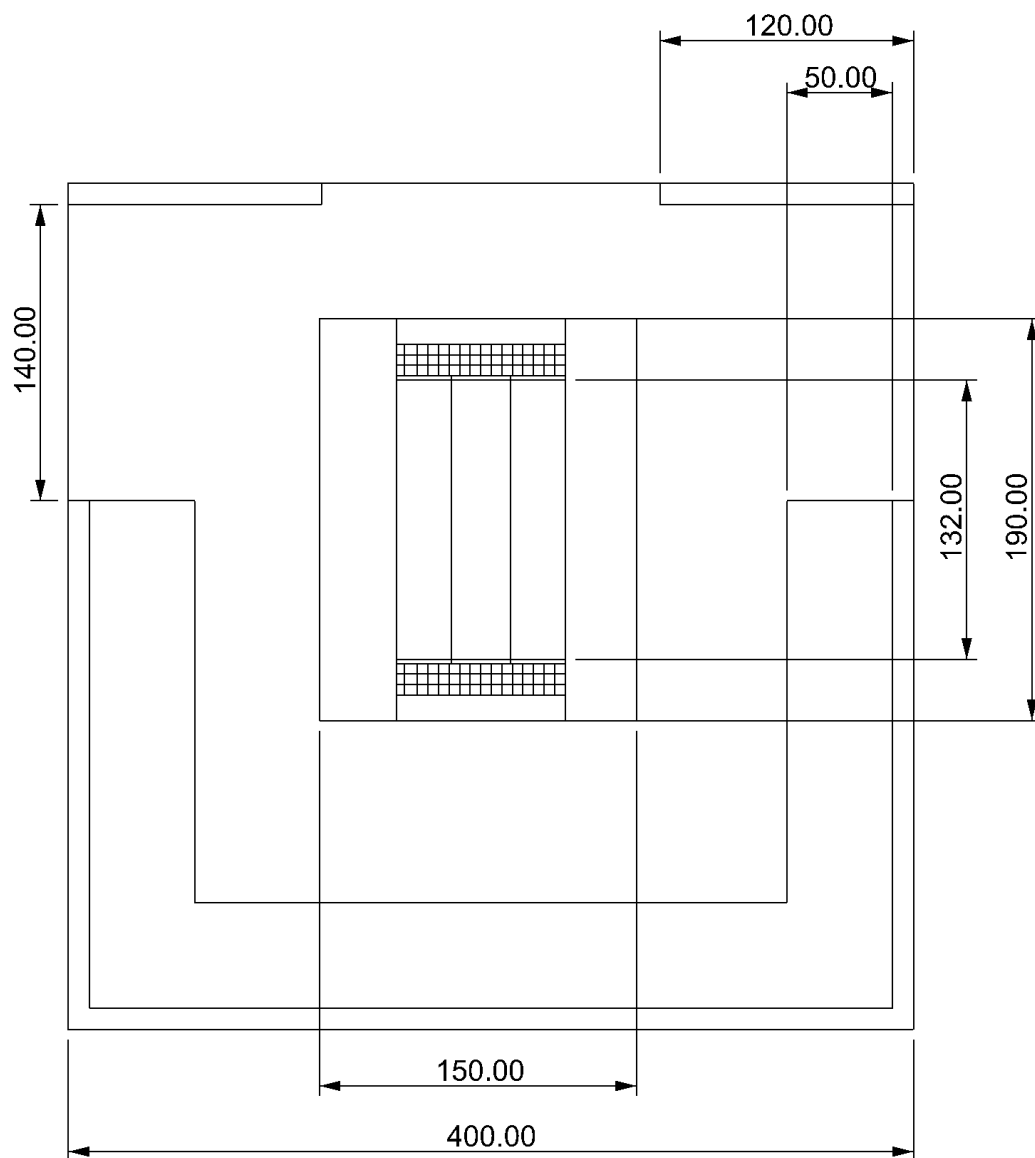

řez je znázorněn na výkresech.

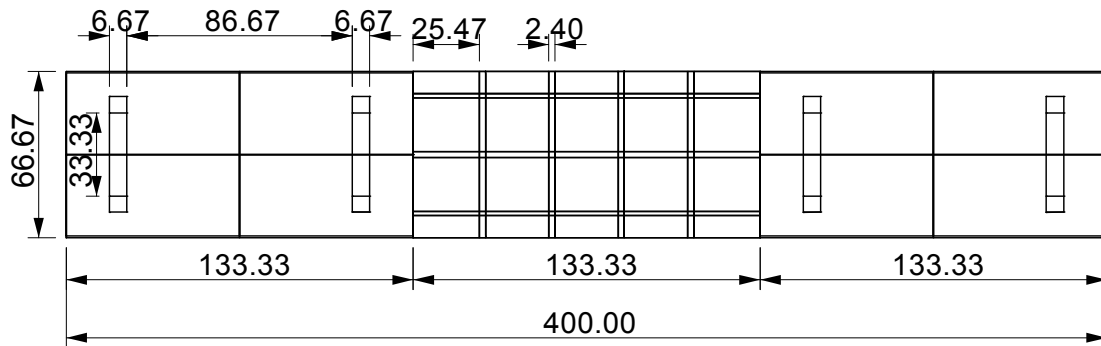
Detail C

7.4.2 Balanční desky

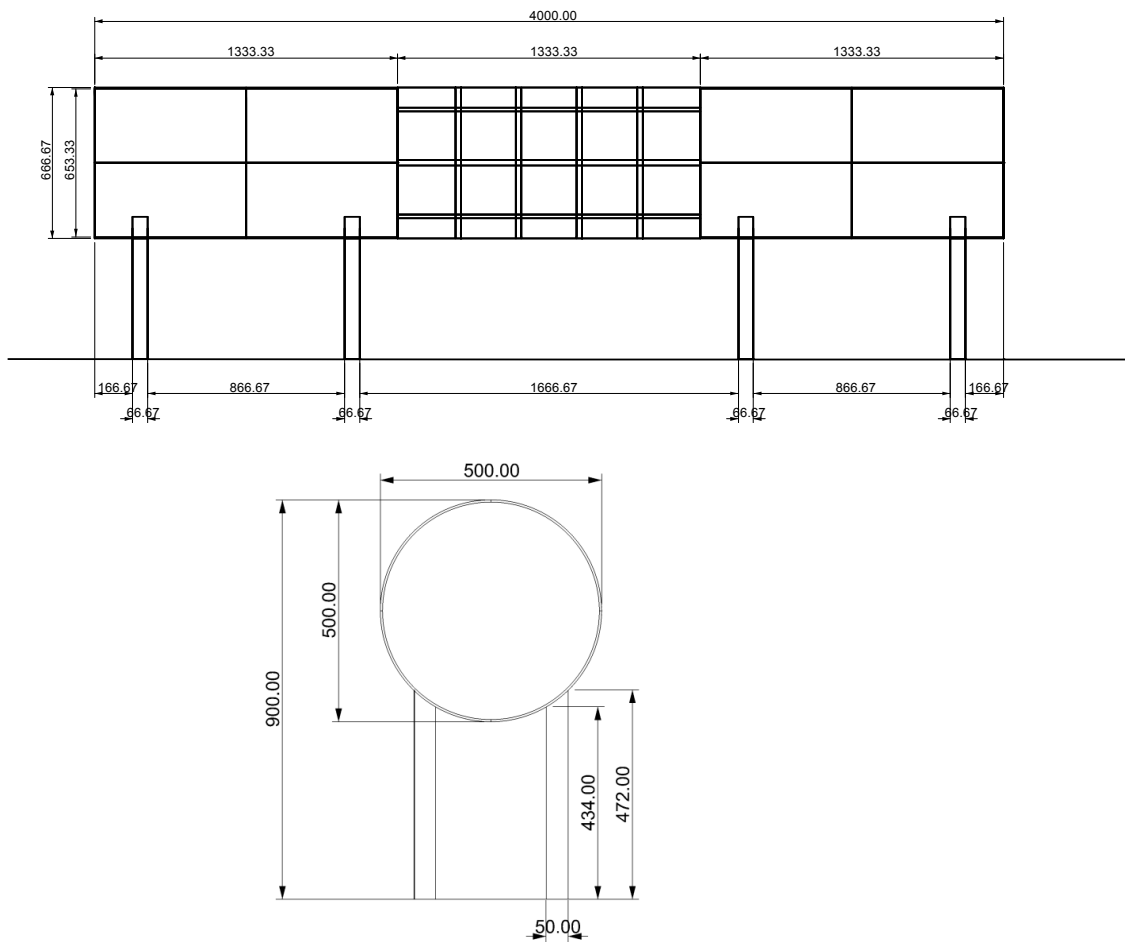

Obr. 31: Půdorys

7.4.3 Tunelová prolézačka

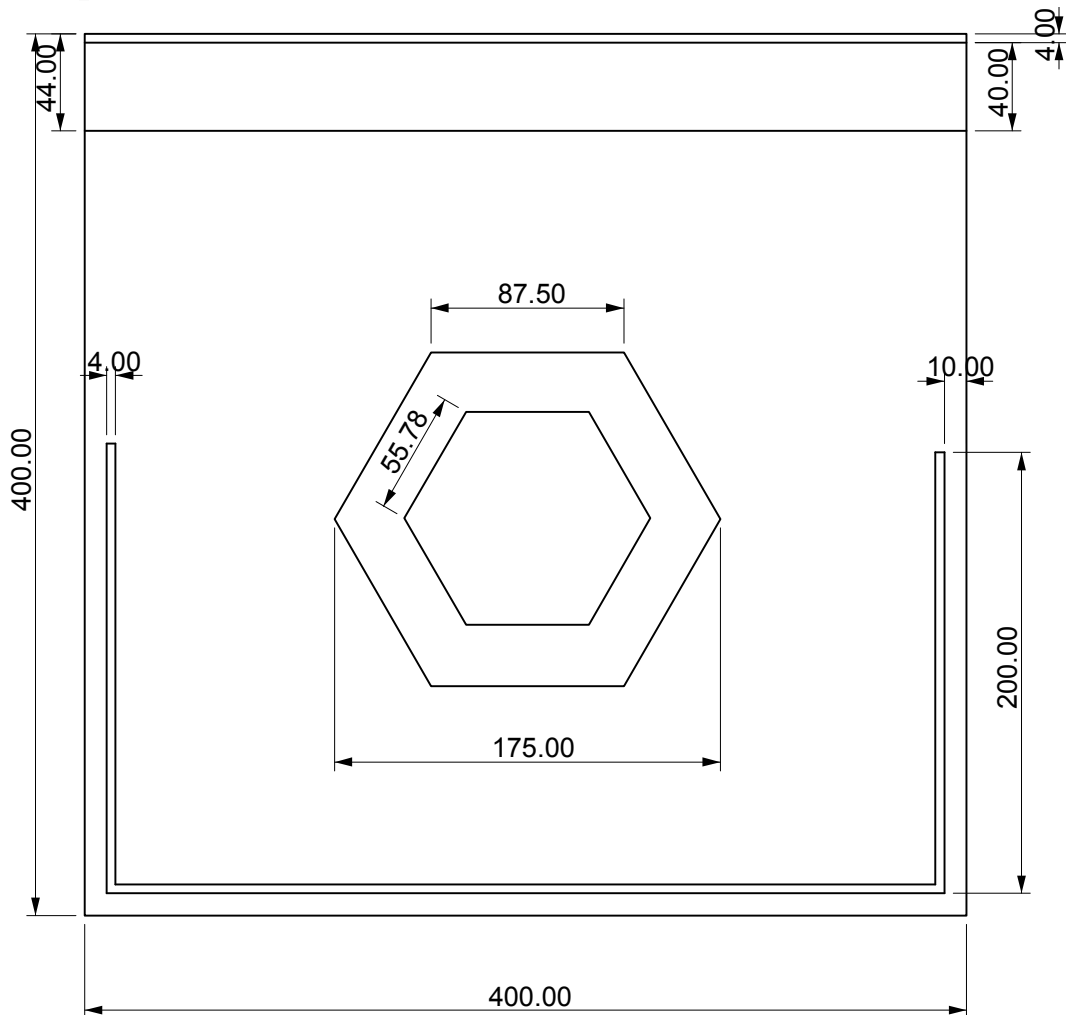
Obr. 32: Půdorys

Obr. 33: Bokorys

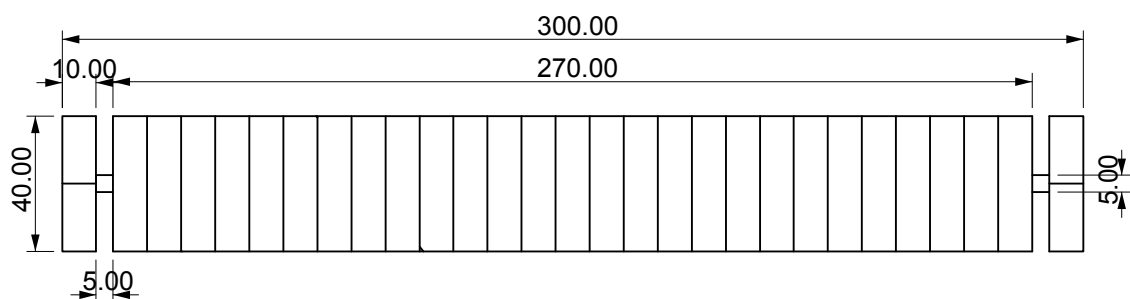
Obr. 34: Řez

7.4.4 Pískoviště

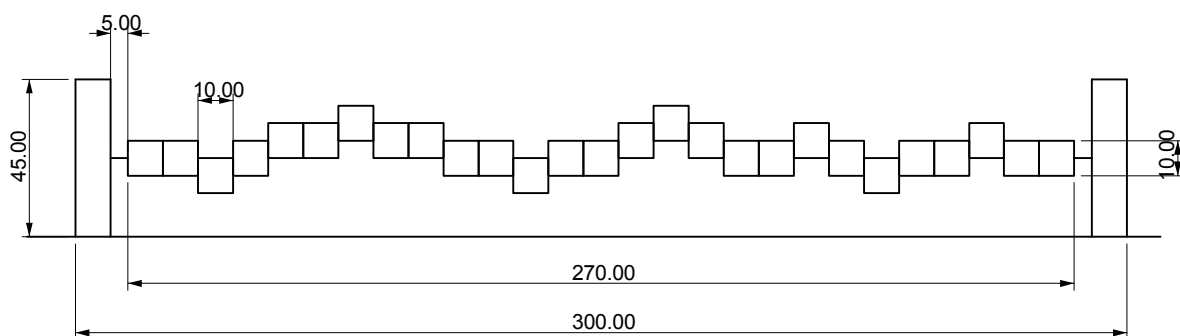

Obr. 35: Půdorys

7.4.5 Balanční bloky

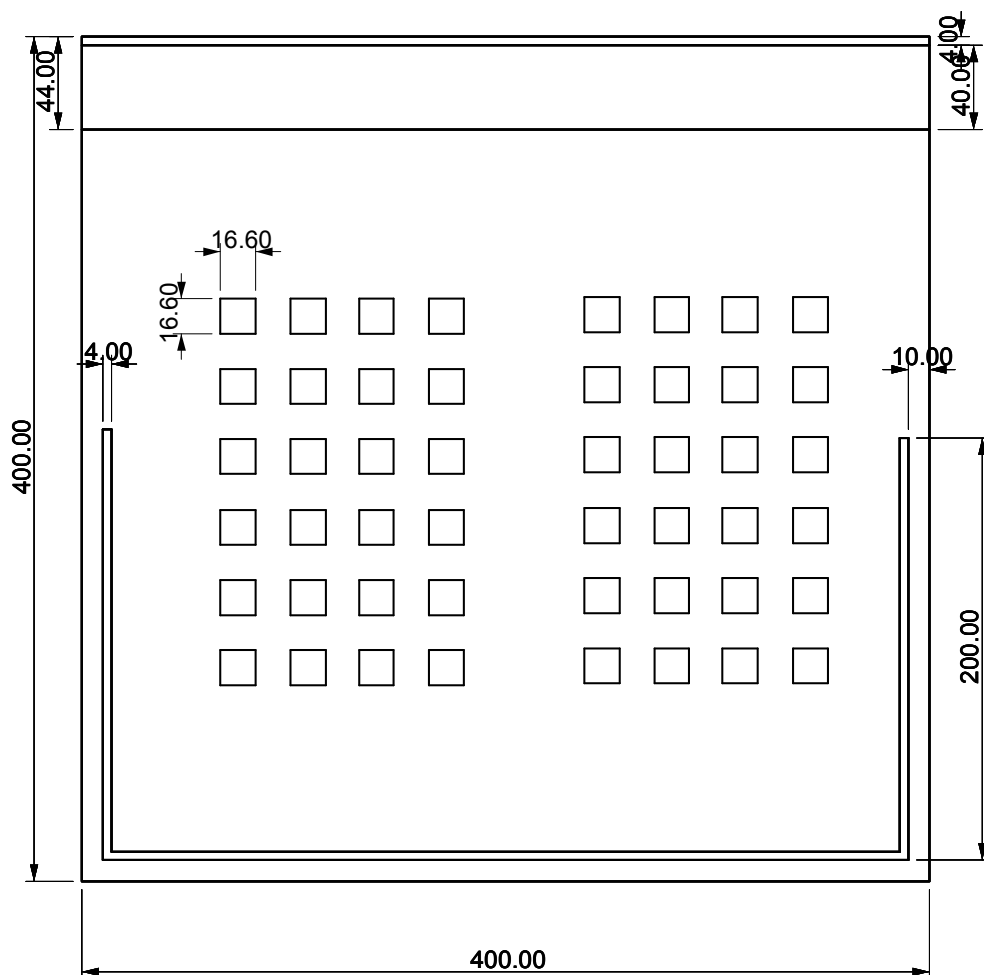

Obr. 36: Půdorys

Obr. 37: Bokorys

7.4.6 Twister

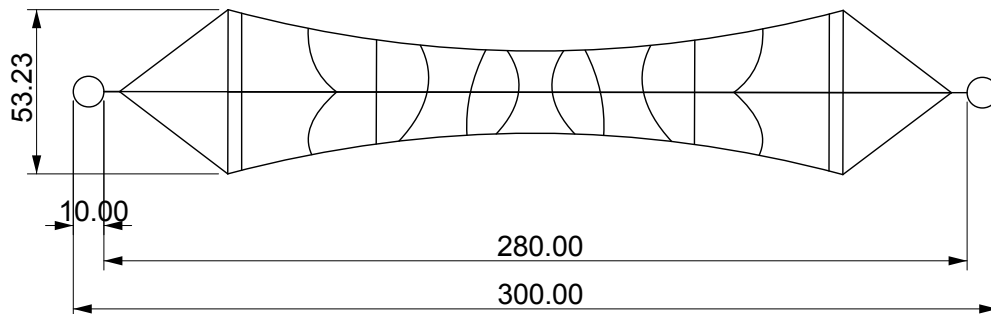

Obr. 38: Půdorys

7.4.7 Lanová prolézačka

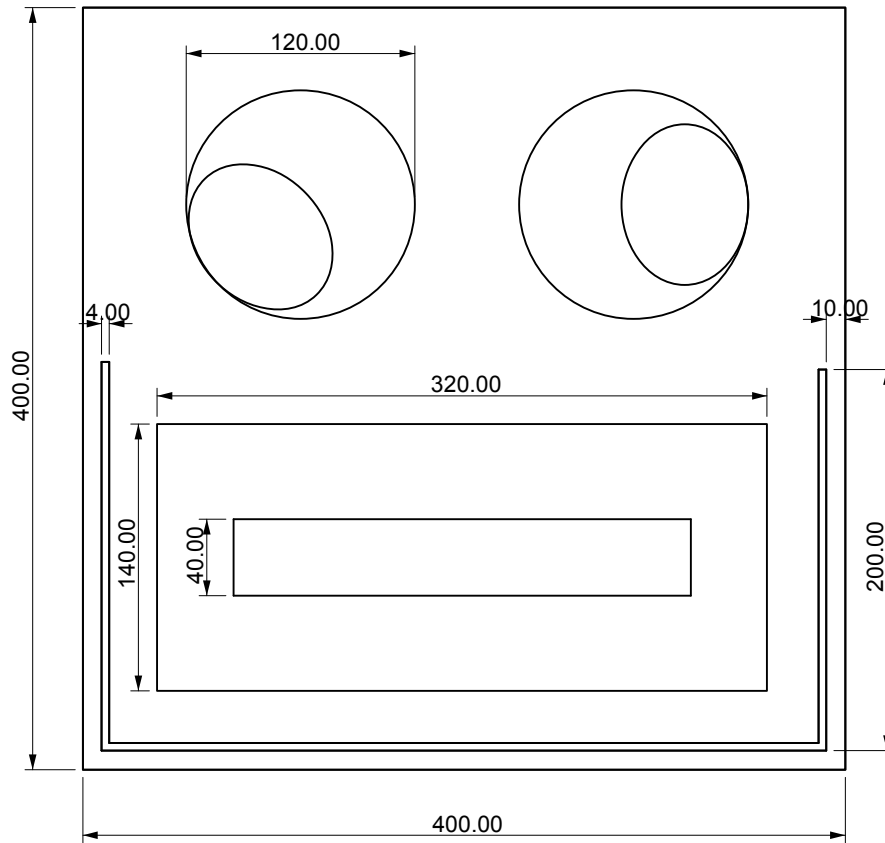

Obr. 39: Vizualizace

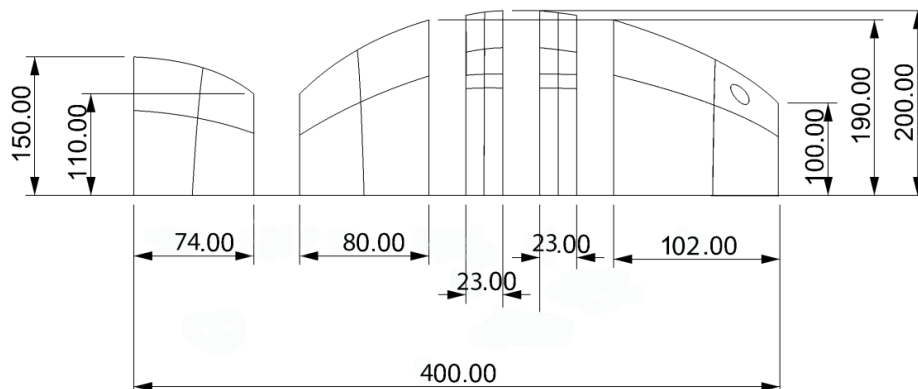
Obr. 40: Půdorys

7.4.8 Houpací talíře

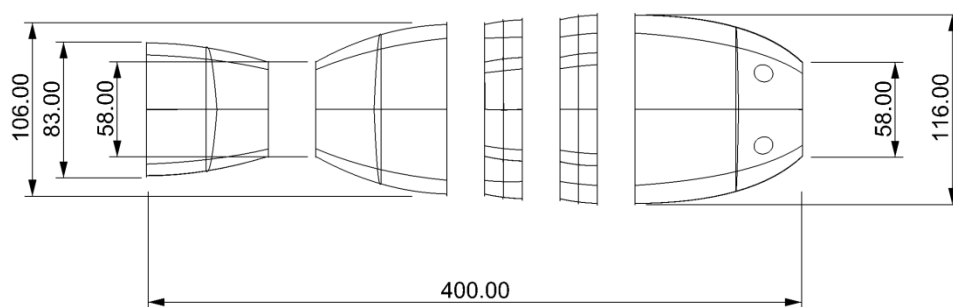

Obr. 41: Půdorys

7.4.9 Plastika ryby

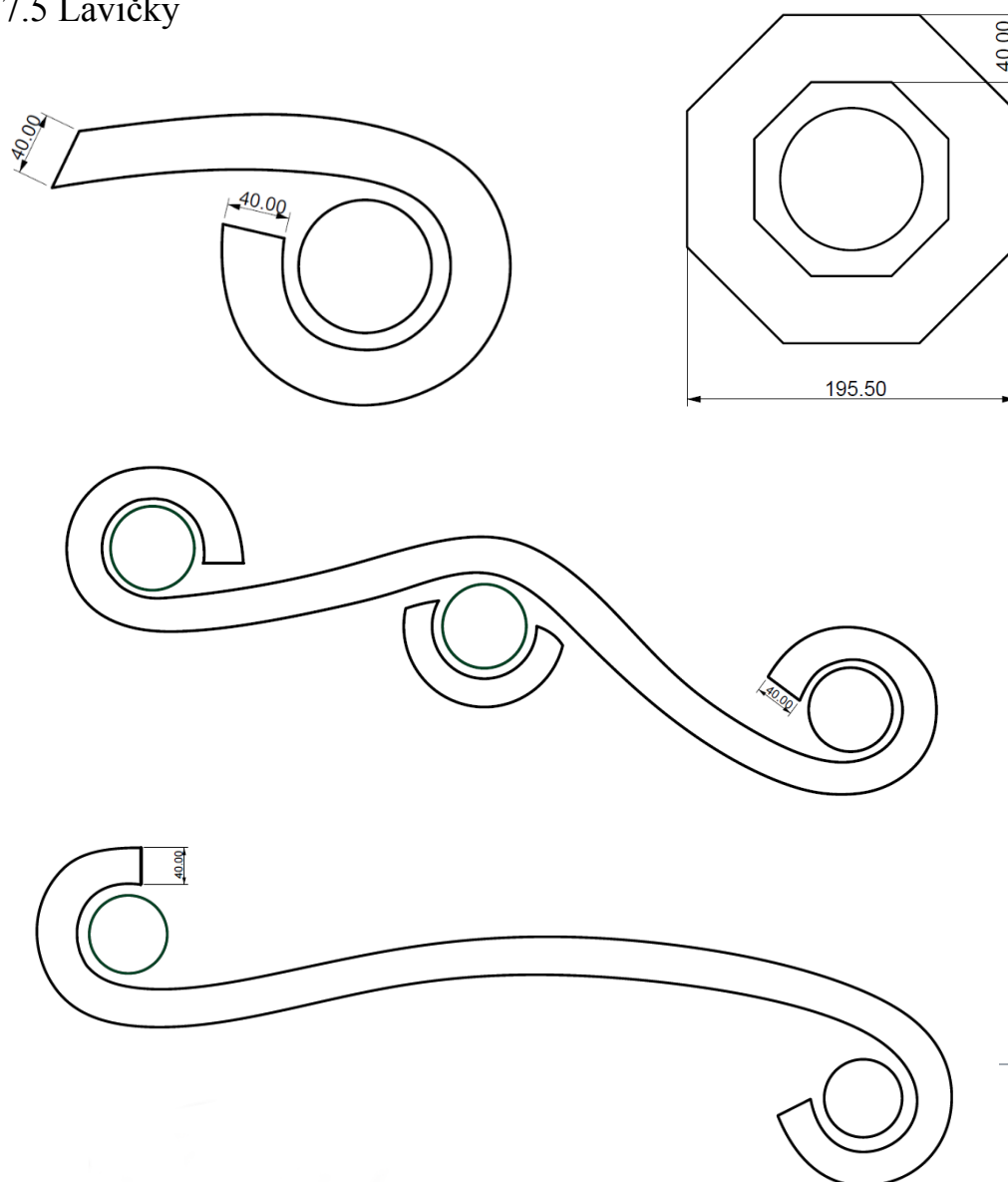

Obr. 42: Bokorys

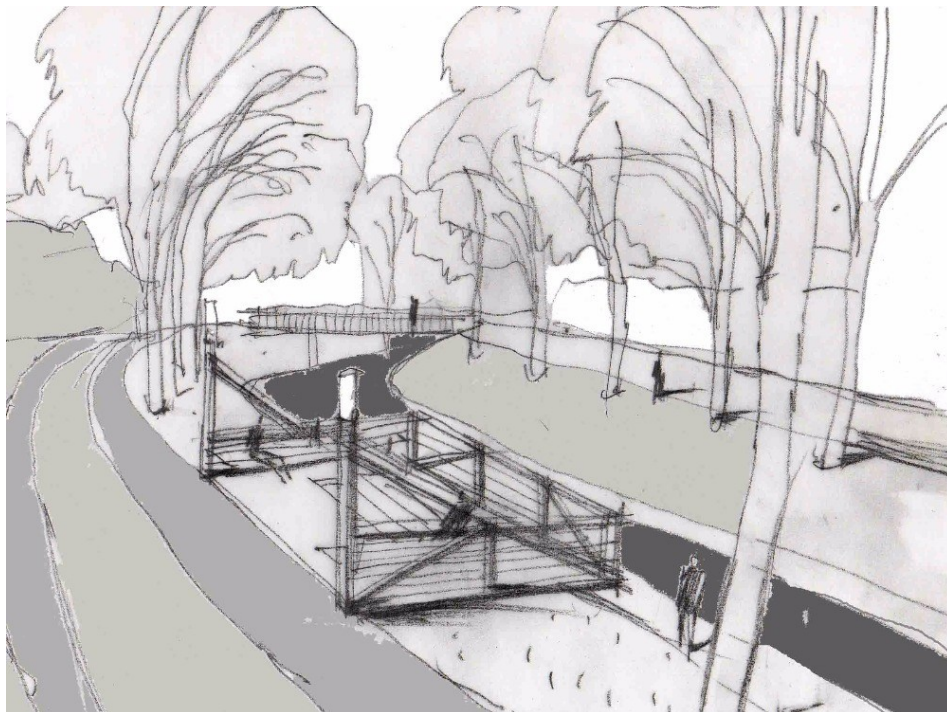

Obr. 43: Půdorys

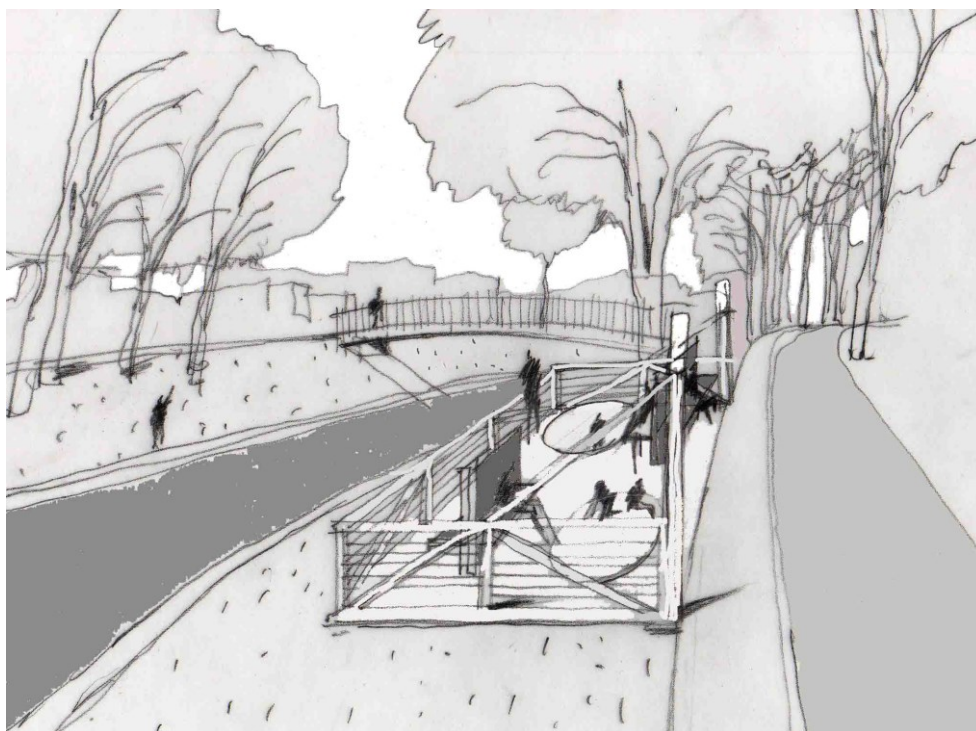
7.5 Lavičky

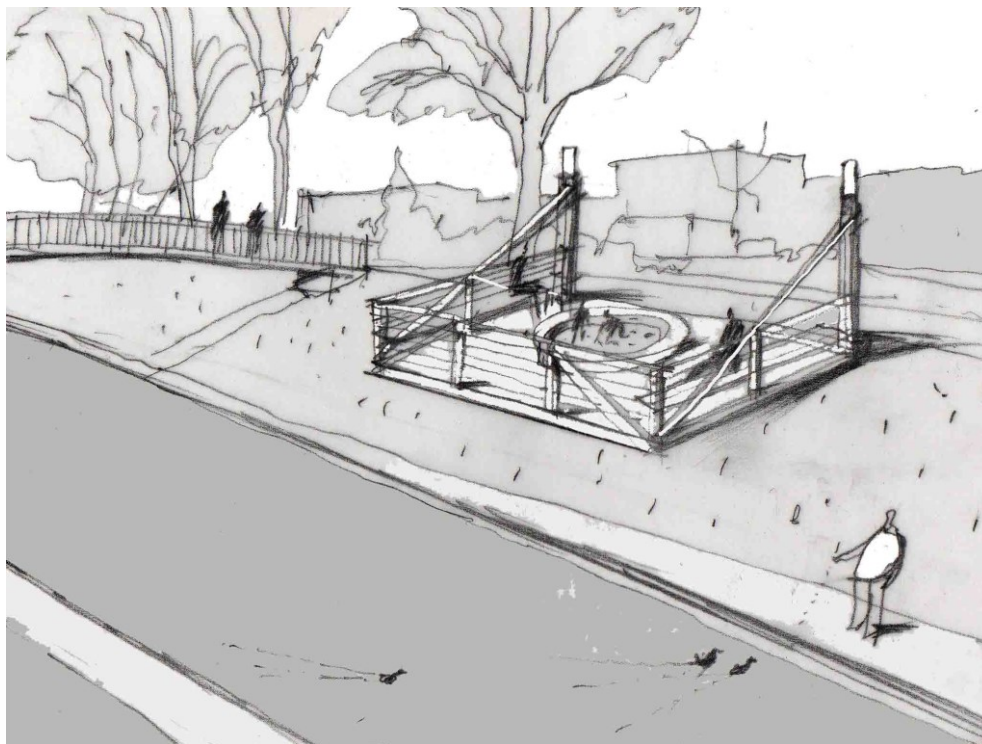
8 SKICY

Obr. 44: Balanční bloky

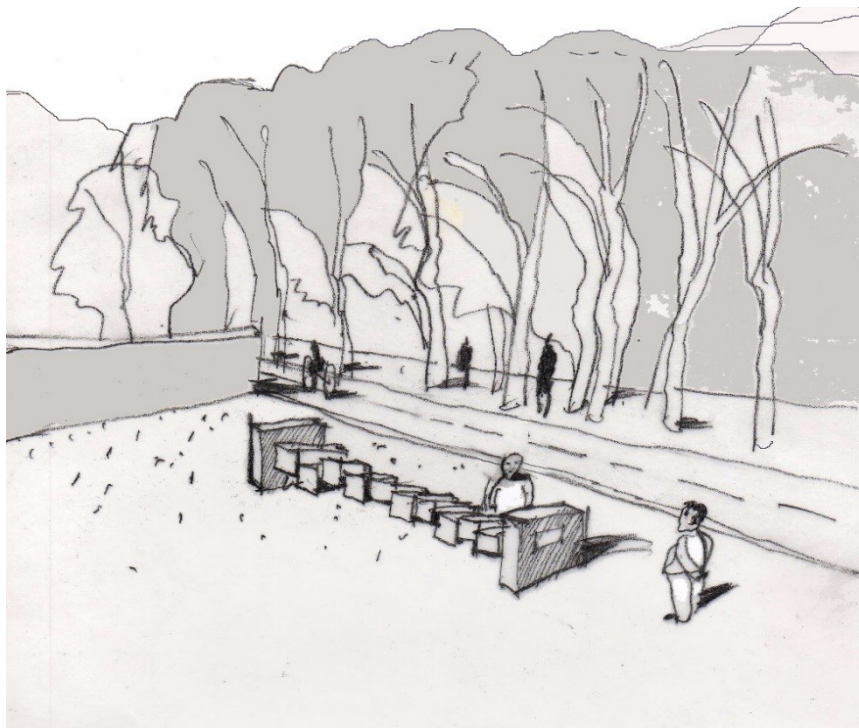
Obr. 45: Houpací talíře

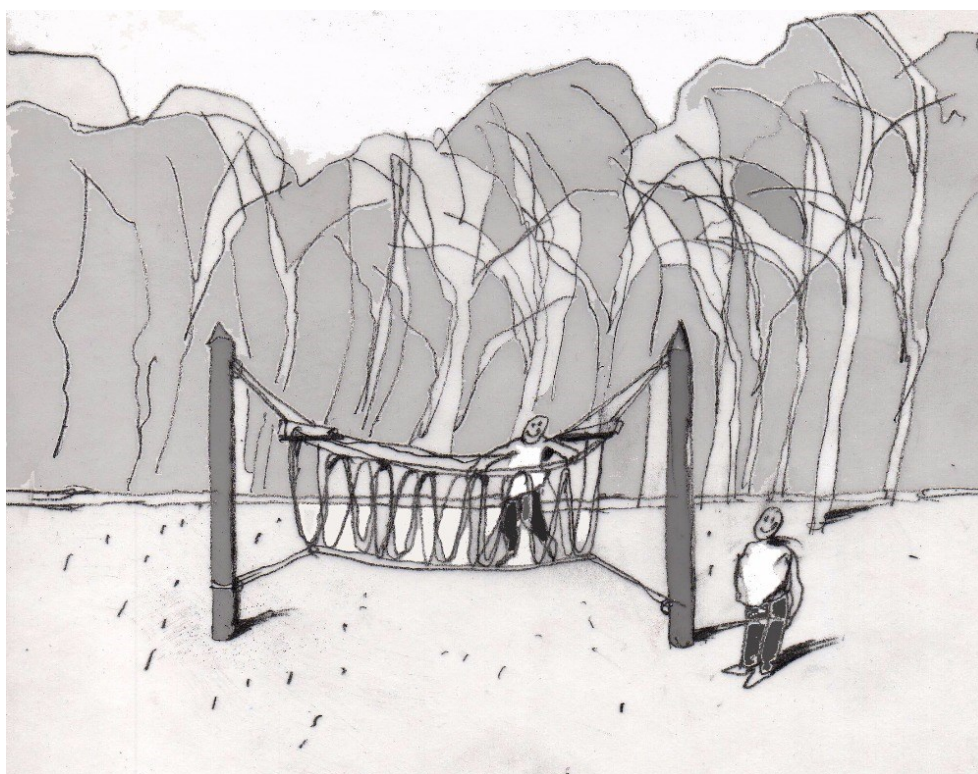
Obr. 46: Pískoviště

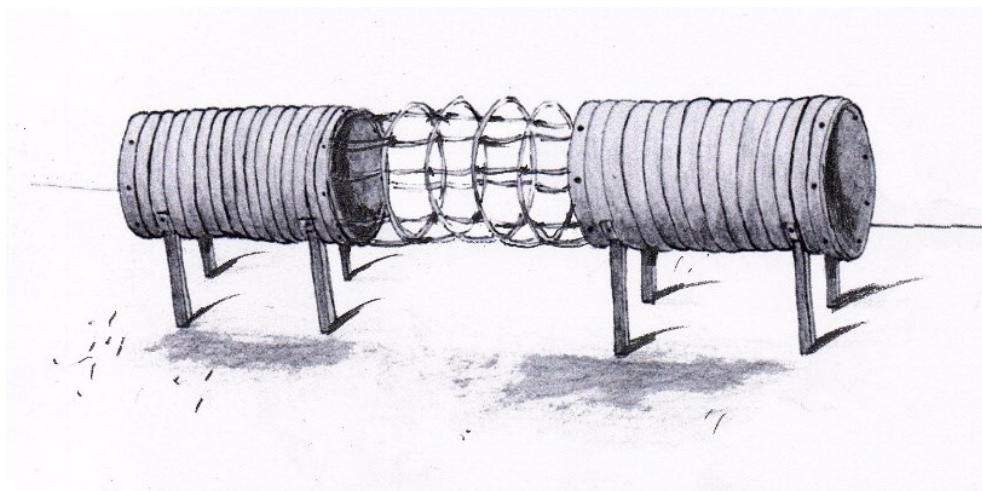
Obr. 47: Twister

Obr. 48: Balanční bloky

Obr. 49: Lanová prolézačka

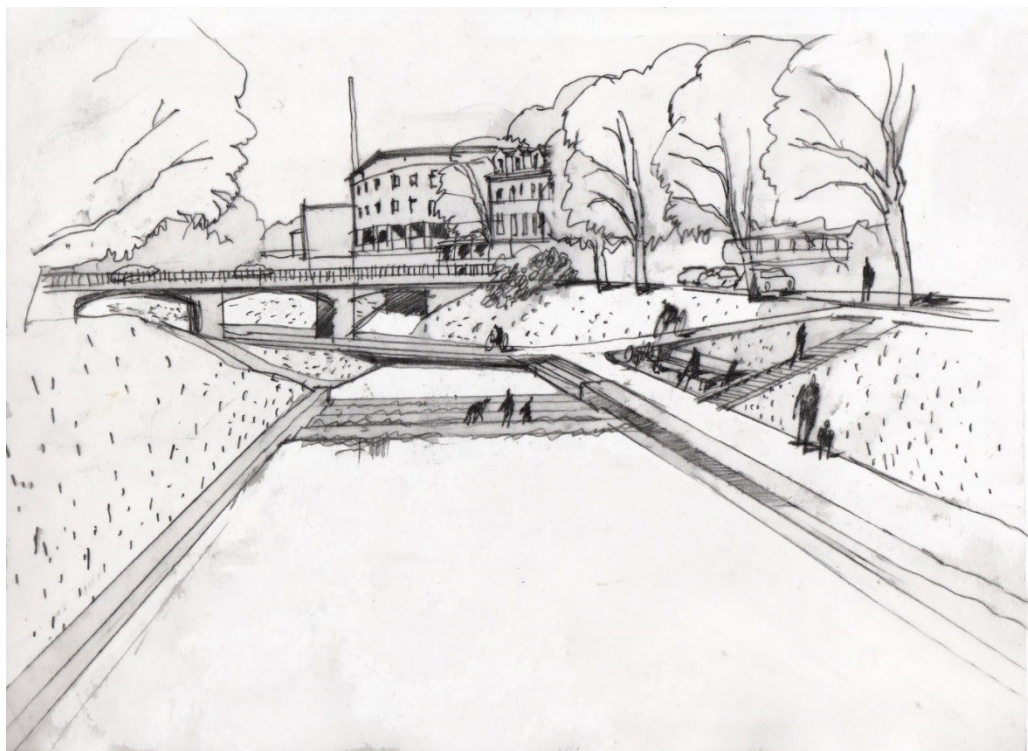
Obr. 50: Tunelová prolézačka

Obr. 51: Plastika ryby

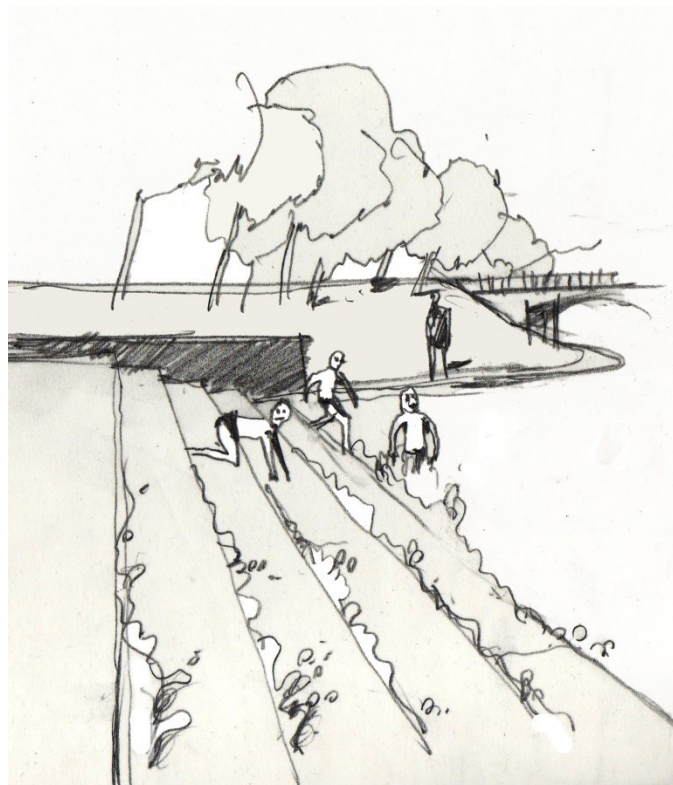
Obr. 52: Pizzerie

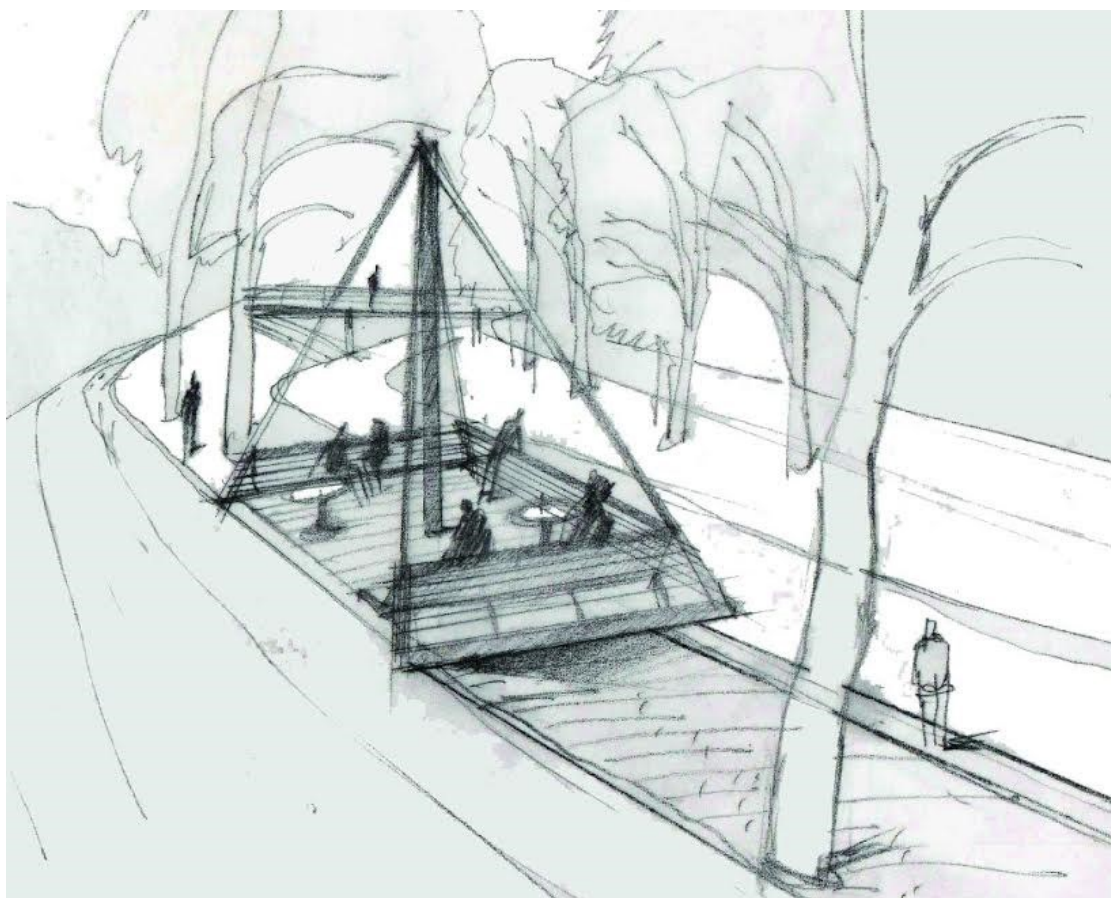
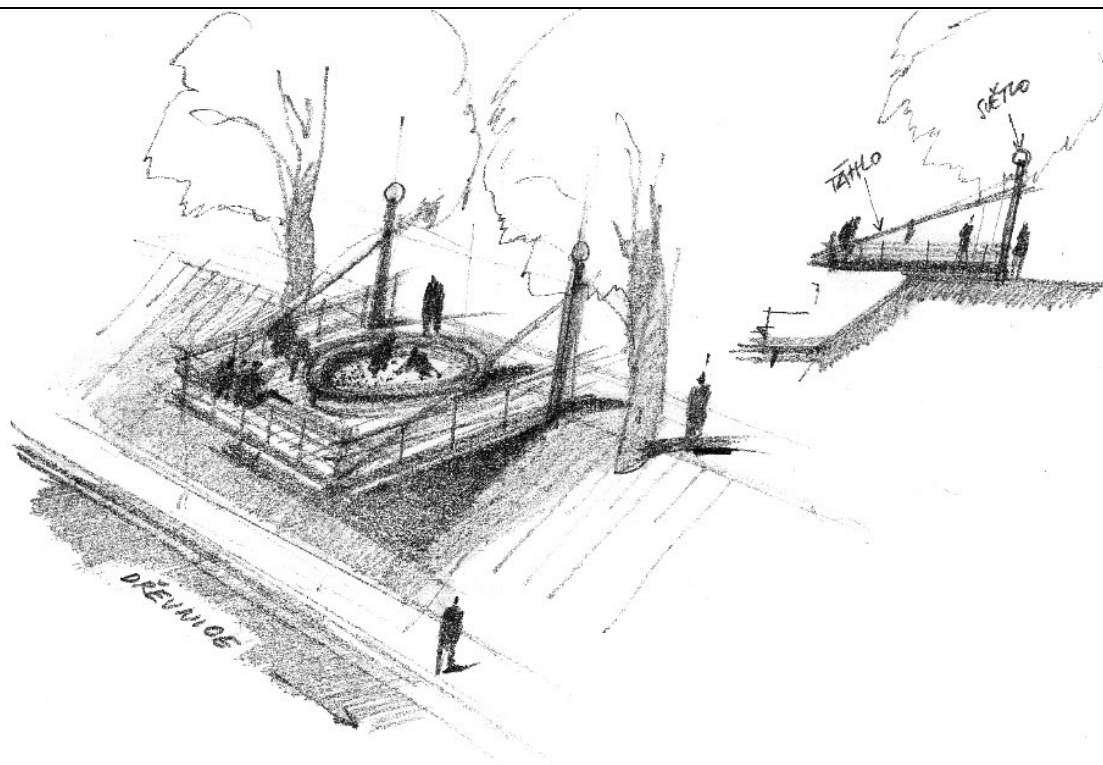

Obr. 53: Podjezd pro cyklisty

Obr. 54: Soutok řeky Dřevnice a Frýštáckého potoku

ZÁVĚR

Cílem projektu je návrh revitalizace nábřeží řeky Dřevnice. Tato lokalita má podmínky pro vytvoření atraktivního místa.

Hlavním bodem mé práce bylo navrhnout efektivní, funkční a cenově dostupné řešení.

Snažila jsem se navrhnout zajímavé aktivity, které přidají hodnotu nábřeží, které je nyní využíváno jen díky cyklostezce.

Vzhledem k málu volného místa mezi cyklostezkou a řekou Dřevnicí, jsem se snažila o návrh jednoduché, cenově dostupné konstrukce, která tak zvětší prostor pro dané aktivity.

Výsledným řešením je jednoduchá čtyřmetrová čtvercová konstrukce, která je z části na břehu a z části nad vodou, funguje tak zároveň jako molo nebo vyhlídka na řeku.

Tyto jednoduché konstrukce, na kterých jsou různé herní prvky, jsou doplněny prolézačkami pro děti a lavičkami obklopujícími nábřeží.

Konečným řešením tedy je zatraktivnit lokalitu nejen pro cyklisty, bruslaře, ale také pro děti, které se zde pohybují, proto je vybraný úsek právě u Základní školy.

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1: Brod u Příluku, téměř vyschlá řeka.....	18
Obr. 2: Dřevěný práh.....	19
Obr. 3: Zlín, stavba lávky.....	19
Obr. 4: Lávka mezi Zálešnou a Podvesnou, snímek z roku 1940.....	20
Obr. 5: Stavba jezu mezi Zálešnou a Podvesnou.....	20
Obr. 6: Přítok Januštice (Frýštácký potok).....	21
Obr. 7: Starý dřevěný most na Čepkově (1906-1910).....	21
Obr. 8: Stavba mostu na Cigánově (Řehák).....	22
Obr. 9: Most na Cigánově (1940).....	22
Obr. 10: Neupravené koryto řeky Dřevnice v místech, kdy byla po roce 1932 postavena Obecná škola Komenského, snímek z roku 1914.....	23
Obr. 11: Povodeň ve Zlíně v roce 1919. Na snímku je zobrazeno zaplavené okolí zlínského vlakového nádraží.....	23
Obr. 12: Soutok Dřevnice s Frýštáckým potokem (Januštice).....	25
Obr. 13: Bývalá lávka mezi Zálešnou a Podvesnou.....	26
Obr. 14: Stará lávka poblíž jezu.....	26
Obr. 15: Nově postavená lávka.....	27
Obr. 16: Splav na Benešově nábřeží.....	27
Obr. 17: Nejstarší pražské nábřeží (dnes Smetanovo) v roce 1867.....	28
Obr. 18: Rašínovo nábřeží na Výtoni a náplavka.....	30
Obr. 19: Masarykovo nábřeží.....	30
Obr. 20: Smetanovo nábřeží, nejstarší pražské kamenné nábřeží.....	31
Obr. 21: Pohled na Novotného lávku a Smetanovo nábřeží.....	31

Obr. 22: Nábřeží Ludvíka Svobody, pohled směrem ke Štefánikovu mostu a Dvořákovu nábřeží.....	33
Obr. 23: Domky na nábřeží řeky Ljubljanice.....	36
Obr. 24: Lublaň říční nábřeží v centru města na hlavní ulici.....	36
Obr. 25: Via Rhôna - nábřeží Rhôny, Lyon.....	36
Obr. 26: ViaRhôna- jezero Lit au Roi, Massignieu de Rives, Ain.....	36
Obr. 27: "Mořské varhany", Zadar, Chorvatsko.....	37
Obr. 28: Příhradová konstrukce.....	41
Obr. 29: Odpočinková plocha na Havlíčkově nábřeží u soutoku Frýštáckého potoku.....	46
Obr. 30: Axonometrie Havlíčkova nábřeží.....	48
Obr. 31: Půdorys.....	51
Obr. 32: Půdorys.....	52
Obr. 33: Bokorys.....	52
Obr. 34: Řez.....	52
Obr. 35: Půdorys.....	53
Obr. 36: Půdorys.....	53
Obr. 37: Bokorys.....	54
Obr. 38: Půdorys.....	54
Obr. 39: Vizualizace.....	55
Obr. 40: Půdorys.....	55
Obr. 41: Půdorys.....	56
Obr. 42: Bokorys.....	56
Obr. 43: Půdorys.....	57
Obr. 44: Balanční bloky.....	58
Obr. 45: Houpací talíře.....	58

Obr. 46: Pískoviště.....	59
Obr. 47: Twister.....	59
Obr. 48: Balanční bloky.....	60
Obr. 49: Lanová prolézačka.....	60
Obr. 50: Tunelová prolézačka.....	61
Obr. 51: Plastika ryby.....	61
Obr. 52: Pizzerie.....	62
Obr. 53: Podjezd pro cyklisty.....	62
Obr. 54: Soutok řeky Dřevnice a Frýštáckého potoku.....	63

REFERENCE

¹ Wikipedia [online], Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Zlín>

² Edited ŠEVEČEK, Ondřej and JEMELKA, Martin, Company Towns of the Baťa Concern, History – Cases – Architecture, Franz Steiner Verlag, ISBN 978-3-515-09915-8

³ ŠEVEČEK, Ondřej, Zrození Baťovy průmyslové metropole, Továrna, městský prostor a společnost ve Zlíně v letech 1900-1938, 2009 Buhumír NĚMEC – VEDUTA, nakladatelství a vydavatelství, ISBN 978-80-86829-42-5, 2009 Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta, ISBN 978-80-7368-678-9

⁴ GIRGEL, Michal. Zastavení u Dřevnice, 2014, Z STUDIO, spol, s. r. o., ISBN 978-80-260-6132-8

⁵ ŠEVEČEK, Ondřej, Zrození Baťovy průmyslové metropole, Továrna, městský prostor a společnost ve Zlíně v letech 1900-1938, 2009 Buhumír NĚMEC – VEDUTA, nakladatelství a vydavatelství, ISBN 978-80-86829-42-5, 2009 Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta, ISBN 978-80-7368-678-9

⁶ Wikipedia [online], Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Nábřeží>

⁷ Wikipedia [online], Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Quai_d%27Orsay

⁸ Dostupné z: <http://www.mundo.cz/slovinsko/lublan>

⁹ Wikipedia [online], Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Rhône>

¹⁰ Dostupné z: <http://www.connexdiving.cz/cz/vylety/zadar/>

SEZNAM PŘÍLOH

1. Technické výkresy:
 - Půdorys vybrané lokality (a3, 1:1000, 1:500)
 - Půdorys všech objektů (a3, 1:250)

2. CD-ROM nosič
 - Informační soubor